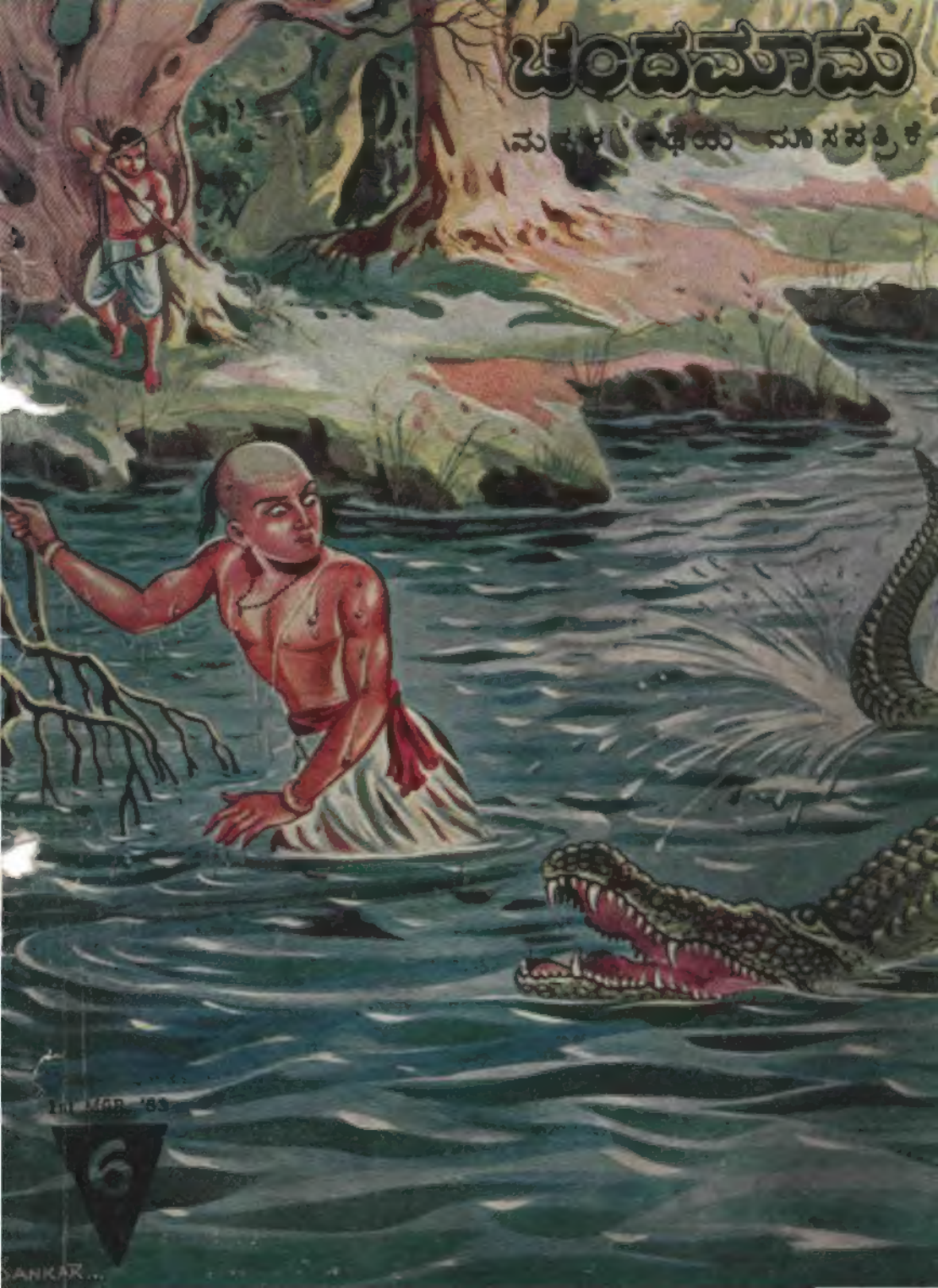

ಚಂದ್ರಮಾಮು

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಲು ಮುಸಪತ್ರಿಕೆ

1st MAR '63

6

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶಿಲ್ಪಿಗಳಿಗೆ

ಗೃಹಗಳನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾ

ಕಳೆದವರು:
ಎಸ್. ವಿಶ್ವನಾಥ, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ

ಬೆಂಗಳೂರು
ಗೀತಾ

ಮೈಸೂರು
ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ

ದಾವಣಗೆರೆ
ಶಾಂತಿಸಿಕ್ಖರಹಾಸ

ಮಂಗಳೂರು
ರೂಪವಾಣಿ

ತೀನಮೊಗ್ಗಾ
ಕೃಷ್ಣಾ

ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಇತರ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ

26-2-53

'ರಿದ

ಮಹಾತ್ಮಾ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್ ರವರ

ದಳ್ಳಾಳಿ

ಕನ್ನಡ

ಹರಿಣಿ ಪ್ರತಿಮೋದಿ

ಮಹಾಬಲರಾವ್ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್

ಸುಬ್ಬಯ್ಯ... ಸಿಂಹು ತಾ... ಮಾಧವರಾವ್ ಕವಿ

Producer & Director
SHANKAR SINGH..

ಹುಣಸೂರು

Not

a TALLAH Release

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಮುಳ್ಳೂ - ಹೂವೂ	 10	ದೀಪವಾರಿತು	 42
ಪುನರ್ಜನ್ಮ	 13	ಅಗುವುದೋ ನೋಡು	 49
ರತ್ನಕಿರೀಟ	 17	ಕಂಕಾಳೀ	 50
ಗಯ್ಯಾಳಿ	 25	ಬಾವಲಿಯೂ ಕತ್ತಲೆಯೂ	 55
ಅಪ್ಪರಾರು?	 28	ಇದೇ ದೃಷ್ಟಾಂತ	 55
ಅಭೇದ್ಯ	 33	ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ	 57

ಇವಲ್ಲದೆ ನಗಹನಿ, ಚುಟಕ, ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮೊದಲಾದುವೂ ಇವೆ.

ಕಿ ನಿ ಮಾ

ಸಿ ನಿ ಮಾ ಮಾ ಸ ಪ ತ್ರಿಕೆ

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತೆಲುಗು

ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ 0-8-0 ★ ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ 6-0-0

ಪಾಠಕರ ಲೇಖನಗಳು, ಸಂದೇಹ - ಸಮಾಧಾನಗಳು, ಚಿತ್ರವಾರ್ತೆಗಳು, ಸ್ಪಷ್ಟಿಗಳು, ಸಿನಿಮಾ ಕಥೆಗಳು, ಇನ್ನೂ ವಿವಿಧ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಂದ, ಮುದ್ದಾದ ಮುದ್ರಣದಿಂದ, ಅಂದವಾದ ಫೋಟೋಗಳಿಂದ, ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾಗಿ, ಸಿನಿಮಾ ಪಾಠಕಲೋಕವನ್ನು ರಂಜನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಏಜಂಟರನ್ನು ಕೇಳಿರಿ !

: ವಿವರಗಳಿಗೆ :-

ಚಂದ ಮಾ ಮ ಪ ಬ್ಲಿ ಕೇಷನ್ಸ್

ನಡಪಳನಿ :: ಮದರಾಸು - 26.

ಆಂಧ್ರಾ ಇನ್ಸೂರೆನ್ಸ್, ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯಾಲಯ - ಮಚಿಲೀಪಟ್ಟಣ

27 ಸಂವತ್ಸರಗಳಿಂದ ತಡೆಯದ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸೇವೆಮಾಡುತ್ತಾ
ಮುಂದಡಿ ಇಡುತ್ತಿರುವ ವಿಮಾಸಂಸ್ಥೆ.

ವಾರ್ಷಿಕ ಬೋನಸ್ 1000 ಕ್ಕೆ ರೂ. 9.

1953 ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ಸಂವತ್ಸರ.

ಆಮಲಿನಲ್ಲಿರುವ ವಿಮೆಯ ಮೊತ್ತ.... ರೂ. 10 ಕೋಟಿಗಳಿಗೆ ಮಿಕ್ಕಿವೆ.

ಮೊತ್ತ ಅಸ್ತಿಗಳು .... ರೂ. 2 ಕೋಟಿಗಳಿಗೆ ಮಿಕ್ಕಿವೆ.

ಸಾಲಿಯಾನ್ ಆದಾಯ ಮೊತ್ತ .... ರೂ. 60 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕಿವೆ.

ಜೀವ ವಿಮೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅಗ್ನಿಪ್ರಮಾದ, ಮೋಟಾರು, ನೌಕಾ ಮೊದಲಾದ
ಇತರ ವಿಮಾ ವ್ಯಾಪಾರಕೂಡ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ಆಫೀಸುಗಳು :

ಮದ್ರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲಕತ್ತಾ, ನಾಗಪೂರ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ಬೆಳಗಾಂ,
ಅನಂತಪುರ, ಸಿಕಂದ್ರಾಬಾದ್, ವಾಸಂಗಲ್, ಬರಹಂಪುರ್, ಎರ್ನಾಕುಲಂ,
ಬೆಜವಾಡ, ರಾಜಮಂಡಿ, ಗುಂಟೂರು, ಜೆಂಪಡ್ ಪುರ, ನಿಶಾಮಪಟ್ಟಣ,
ಮಂಗಳೂರು, ದಿಬ್ರುಗರ್, (ಆಸ್ಸಂ) ಪಾಟ್ನಾ, ಅಲಹಾಬಾದ್, ಧಿಲ್ಲಿ ವಗೈರೆ.

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿ ರ ಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - 2

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿ ರ ಪ್

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

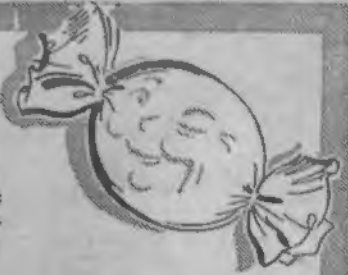
ಇದು ಸೂರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಾಮೋಪೋನ್‌ಗಳೂ, ರಿಕ್ಕಾರ್ಡುಗಳೂ
ಮಹಾತ್ಮರವರ ಜನ್ಮೋಹಿನಿ 6 ರಿಕ್ಕಾರ್ಡು
ಗಳು 24/- ಮಹಾಭಾರತ 18 ಭಾಗಗಳು
44 ರಿಕ್ಕಾರ್ಡುಗಳು 132/- ರಾಮಾಯಣ 9
ರಿಕ್ಕಾರ್ಡುಗಳು 27/- ಬಸವೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ
7 ರಿಕ್ಕಾರ್ಡುಗಳು 21/- ಧ್ವಜಯಜ್ಞ ಗಿರಿಜಾ
ಕಲ್ಯಾಣ 6 ರಿಕ್ಕಾರ್ಡುಗಳು 18/- ಸತ್ಯ ಹರಿ
ಶ್ವಂಧ 4 ರಿಕ್ಕಾರ್ಡುಗಳು 12/- ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ
ಲೀಲಾ 4 ರಿಕ್ಕಾರ್ಡುಗಳು 12/- ನವೀನಸದಾ
ರಮೆ 4 ರಿಕ್ಕಾರ್ಡುಗಳು 12/-

ಇತರ ನೂರಾರು ಡ್ರಾಮಾಪೆಟ್ಟುಗಳು ಎಲ್ಲ
ಬಾಣಿಗಳ ರಿಕ್ಕಾರ್ಡುಗಳೂ, ಎಲ್ಲಾ ಕಂಪನಿಗಳ
ನೀಡಲ್ಸ್, ಪ್ರಿಂಟ್ಸ್, ಗ್ರಾಮೋಪೋನ್ಸ್
ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸ್ಯಾಕು ಯಿರುತ್ತೆ. ರಿಪ್ಲೈ ಆರ್ಡರ್ಸ್
ವವರು 0-4-0 ಸ್ಯಾಂಪು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. 8
ರಿಕ್ಕಾರ್ಡುಗಳ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟು
ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳಿಸುವೆವು.

ಸೀತಾಪೋನ್ ಕಂಪೆನಿ ಬೆಂಗಳೂರು-2.

ಮಧುರ ಮಂದಹಾಸಗಳು

ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದ

ಲಾಜೆನ್ನುಗಳು, ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು,
ಟಾಫೀಗಳು, ಚಾಕಲೇಟುಗಳು

M. A. P. INDUSTRIES
TONDIARPET : MADRAS - 21

ನಂ ಬಿ ಕೆ ಗೆ ಅ ಹ ಫ ತೆ ! ....

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸಾಬೂನಿನಲ್ಲಿ
ನೀವು ಏನೇನು ಗುಣಗಳನ್ನು
ಅವೇಕ್ಷಿಸುವಿರೋ ಅವೆಲ್ಲಾ

ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪಿನಲ್ಲಿ

ಇರುವುವು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು.

ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಆ ರೋಗ್ಯ ಪ್ರ ದಾಯಿ ನಿ

ಜೀವಾಮೃತ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಬಲಹೀನರಿಗೆ ಬಲವನ್ನೂ, ದುರ್ಬಲರಿಗೆ
ಒಳ್ಳೆ ಸತ್ವವನ್ನೂ, ವಿವಾಹೀನರಿಗೆ ಸುಖವತ್ತಿಯನ್ನೂ, ಸರಗಳ ಸೇವ
ಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ, ಜ್ಞಾನಕಲಕ್ತ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಕಲಕ್ತ
ಯನ್ನೂ, ಬೀರ್ಣಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಬೀರ್ಣಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ರಕ್ತಹೀನ
ರಿಗೆ ರಕ್ತಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ, ತೇಜೋಹೀನರಿಗೆ ತೇಜಸ್ಸನ್ನೂ, ಮಂದಬುದ್ಧಿ
ಗಳಿಗೆ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನೂ, ಇನ್ನೂ, ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಎಷ್ಟೋ ಸುಗುಣ
ಗಳನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ವಯೋ ಭೇದವಿಲ್ಲವೆ
ಎಲ್ಲಾ ಮತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇವಿಸಬಹುದು.

ಜೀವಾಮೃತ

ಖಂಡಪುಷ್ಟಿಗೆ - ನೀರವೃದ್ಧಿಗೆ ಜವನಪ್ರಸಕ್ತಿಗೆ

ಎಲ್ಲಾ ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಲಿಯೂ, ಮೈಕರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ದೊರೆಯುವುದು.

ಆ ಯುರ್ವೇ ದಾ ಶ್ರಮಂ ಲಿ ಮಿ ಟೆ ಡ್,

ಮ ದ ರಾ ಸು - ೧೭.

ಚಂದಮಾಮ

ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಚಂದಮಾಮನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆದರಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸೂರಾಯ ಪತ್ರಗಳೂ, ಲೇಖನಗಳೂ ಸಾಕ್ಷಿ. ಉತ್ಸಾಹದ ಭರದಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಮಗು ಮಾತ.ಗಳನ್ನೂ ಬಾಲರೇಬಿಗಳನ್ನೂ ಗೀಚೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಮಗುವಿನ ತಪ್ಪು ಮಾತುಗಳಂತೆ ಮುದ್ದುಮುದ್ದಾಗಿ ಕೂಸರೂ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉತ್ತರ ಬರೆಯುವುದೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಚಂದಮಾಮನ ತುಂಬು ಹೃದಯದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಅಂತಹವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉತ್ತರ ಬರೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬೇರಿಸುವೆ, ಸೋರೇ ಗೆಲುವಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲೆಂಬುದನ್ನರಿತು, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕಾರ್ಮೋಘ್ನವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಸಲಹೆ.

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನೇಕರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೃತಿಕರಚನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಬರುವ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುವು ಕೊಂಚಮಾತ್ರ. ಅವುಗಳನ್ನು ಯಥಾವಶಾಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಯಾರೂ ಅಕುರಪಕಬಾರದು. ತಾಳ್ಮೆ ವಹಿಸಬೇಕು.

ಸಂಪುಟ ೧೦ : ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೭೩ : ಸಂಚಿಕೆ ೩

ಮುಳ್ಳು - ಹೂವಾ

ಚೆಲುವೇರಿಬ್ಬರು ಹುಡುಗೇರಿಬ್ಬರು
ಚೆಲುವಾದೊಂದು ಊರಲ್ಲಿ
ಸ. ಪಿವಾಗೋಡಗೂಡಾಡುತ್ತಲಿದ್ದರು
ಅಕ್ಕತಂಗೇರಾಗಲ್ಲಿ.

ಇಬ್ಬರು ನೋಡಲು ಒಂದೇ ರೀತಿ
ಒಂದೇ ಅಚ್ಚಲಿ ಹೊಯ್ದಂತೆ,
ಗುಣ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಭೇದ
ಹಗಲಿಗು ಇರುಳಿಗು ಇರುವಂತೆ.

ಹಿರಿಯವಳಿಗೆ ದಯದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳು
ಕೊಂಡವಾದರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.
ಮಾತಾದೇ ಜಗದ ಮಾಡುವಳು
ಸಿಸುಕಿ, ಸಹನೆ ಎನೇನಿಲ್ಲ.

ಕಿರಿಯಳು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿ
ಸಿಸುಕು. ದುಡುಕು ಸಲ್ಲ ಇಲ್ಲ.
ಸಪನಶೀರೆ, ಕೆಲಸವ ಕೇಳಿದರೆ
'ನಾನೊಲ್ಲೇ' ಎಂಬವಳಲ್ಲ.

ಒಂದಿನ ನಗರಿಗೆ ಬಂದಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ
ಹೊರಟರಾ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು
ಸುಂದರವಾದಾ ಸಂಜೆಯ ನೇಳ್ವದಿ
ಬಾವಿಯಕಡೆ ನಡೆದರು ಅವರು.

ಬಾನದಿ ಇವರಾ ಚೆಲುವನು ನೋಡಿ
ದೇವತೆಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನೊಳಗೆ
'ಈ ಚೆಲುವೆಯರಾ ಗುಣ ಹೇಗುಂಟೋ
ಅರಿಯುವೆ ನಾನೀಕ್ಷಣದೊಳಗೆ'

“ನವಗಿರಿನಂದ”

ಹೀಗೆ ನೆನೆದು ಆ ದೇವಿ ಒಡನೆಯೇ
ಹಣ್ಣುದುಕಿಯ ರೂಪವಕೊಂಡು
ಬಾವಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡುಗುತ್ತ ನಿಂತಳು
‘ಹಾ! ಹೂ!’ ಎನುತವರನು ಕಂಡು

‘ಬಾಯಾರಿಕೆ ನಾಲಿಗೆ ಒಣಗುತ್ತಿದೆ!
ಭಾಳ ಮುದುಕಿನಾ! ಬಲವಿಲ್ಲ!
ಬೋಗದಿಗೆ ಕೊಂಚ ನೀರನು ಹೊಯ್ದು,
ಕಾಪಾಡಿ! ದಾಹ ತಾಳೋಲ್ಲ!’

ಎಂದಾ ಮುದುಕಿಯ ದೇನವ ನೋಡಿ
ಅಕ್ಕನು ಬಲು ಬಲು ಸಿಡುಕಿಂವ,
-ಹೋಗೇ ಮುದುಕೀ! ನೀರ್ಬೀಕಾದರೆ,
ಸೇವೆಂದಳು ನಿರ್ಭಯದಿಂದ.

ಅದರೆ ಕರುಣಾಕರಿಯಾ ಕಿರಿಯಳು
ಅದವದಲಿ ನೀರನ್ನೆರೆದಾ,
ಅಜ್ಜಿಯ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ, ಮೆಚ್ಚಿಸಿ
ಒಲಿದಳೋಳೆಯ ನಡಿಯೊರೆದು.

ಮೆಚ್ಚಿ ಮುದುಕಿ, ನಿಜರೂಪವ ಧರಿಸಿ
ಅವರಿಬ್ಬರ ಇದಿರೇ ಎಸೆದು,
ಇಬ್ಬರ ಗುಣಗಳ ಮನದಲಿ ತೂಗಿ
ಹೀಗೆಂದೊರೆವಳು ವರತೆಂದು

‘ದೊಡ್ಡ ಹುಡುಗಿ ತಾ ಮಾತಾಡುವಾಗ
ಮುಳ್ಳುಗಳೇ ಉದುರಲಿ ತುಂಬ!
ಚಿನ್ನ, ಸಣ್ಣವಳು ಮಾತಾಡುವಾಗ,
ಹವ್ವುಗಳುದುರಲಿ ಮನೆತುಂಬ!’

ನಮಿ ಖಚಿತ್ರ

‘ದ್ರೋಣ! ಅಜ್ಞಾನವೇ ಮಹಾ ಅಕ್ಕಲಿಡ್ಡಿದ ಕಲಿಸವದು. ನನಗಿಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ’
 ಎನ್ನುವುದು ದಾಸರು ಕೇಳಿದ ಮರಾಠಿಗಿತ್ತು. ಬಿಜು ದಿನ ದ್ರೋಣರು ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ
 ಕಡೆಗೂರು ಮದಗಾ ಗುರು, ಕಡೆಗೆ ಹೋದರು. ನಡುವೆ ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ
 ‘ನನಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ
 ದಾಸರು ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ
 ದಾಸರು ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ ಕುರುಕುನಾಂಜನೈಯ್ಯ

[illegible][illegible][illegible][illegible]

ಪುನರ್ಜನ್ಮ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಪರಮಪವಿತ್ರನಾದ ಪಂಡರಪುರದಲ್ಲಿ ಕಮಲಾಕರನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಒಲ್ಲವನು. ಅವನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸುಮತಿ ಸದಾ ಇವತಿಯಾಗಿಯೂ, ಪತಿಗೆ ಅನುಕೂಲಿಯಾದ ಸತಿಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಳು. ಅವರಿಗೆ ಪವ್ಯಾಕರನೆಂಬ ಸತ್ತುತ್ತನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಮೂವರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ದೇವಭಕ್ತರು. ಇತರ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪ್ರಾಜ್ಞವನು ಗುಣವಳ್ಳವನು. ಆದರೆ ಕಮಲಾಕರನು ಒಬ್ಬ ಬಡವ. ಆದುದರಿಂದ ಉಂಭವೃತ್ತಿ (ಭಕ್ತಜೀವಿ) ಯಿಂದಲೇ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಕಮಲಾಕರನು ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತುಕಾರಾಮ, ನಾಮದೇವ, ಕಬೀರ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಭಕ್ತರು ಅವನಿಗಿರಾದರು.

ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಕಮಲಾಕರನು ಬಹಳ ನಾಗಿ ಅನಂದಪಟ್ಟು — "ಅಯ್ಯಗಳಿರಾ! ಈ

ದಿನವೇ ಸುಧಿಸ! ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇಬಾರಿಗೆ ನನಗೆ ದರ್ಶನವೀಯುವುದು ನನ್ನ ಪೂರ್ವ ಪೂಜೆಯೆ ಬೇರೇನು? ದಯಮಾಡಿ ಈಗ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ನನ್ನ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಭಜಿಸುವಾಗ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆದಕ್ಕೆ ಅವರು — "ಅಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಆದರಣೆಗಾಗಿ ನಾವು ಬಹಳವಾಗಿ ಸಂಕೋಚಿಸಿದೆವು. ಆದರೆ ನಾವು, ನಿನಗೆ ಅನುಕೂಲತೆ ಒಹಳ ಕಡಮೆ. ಉಂಭವೃತ್ತಿಯಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಕಾಲಕ್ಷೇಪವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವೋ ಒಹಳಮಂದಿ ಇಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೇಗೆ ಉಪಚರಿಸುತ್ತೆ? ಬೇಡಯ್ಯಾ, ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಅಭಿಮಾನವೇ ನಮಗೆ ಸಾಸಿರವಾಯಿತು" ಎಂದರು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಮಲಾಕರನು ಬಹಳ ಜಿನ್ನನಾಗಿ — "ಅಯ್ಯಗಳಿರಾ! ನೀವು ಹೇಳುವಂತೆ ನಾವು ಬಡವರೇನೋ ನಿಜವೇ. ಆದರೆ ನನ್ನ

ಕಮಲಾಕರನು ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅವಳಿಗೂ ಒಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ತಕ್ಕ ಕ್ಷಣವೇ ಅವಳು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರ ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕಾದ ಸಮಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೈಗಡವಾಗಿ ತಂದು, ಅಡುಗೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಅಡುಗೆ ಪ್ರಾಣ ಮುಗಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು. ಅವಳು ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು—“ಮಗೂ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು. ಆ ಮೂಲೆಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಬೆರಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಗನೇ ತಾವೆಂದಳು.

ಅವಳು ಬೇಗ ಬೇಗನೇ ಹೋಗಿ ಬೆರಣಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವಾಗ, ಅದರೊಳಗೆ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದು ಸರ್ಪವು ಅವನನ್ನು ಕಚಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವಳು “ಅಮ್ಮಾ—” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಆ ಕೂಗು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ತಾಯಿ ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಳು. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ನಿತ್ಯೇ ಒಪ್ಪಿತೆಯಾದಳು. ಬಳಿಕ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಮಗನ ಶರೀರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿನೋಡಿ, ಮಗನು ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಅರಿತಳು. ಆಗ ಕಮಲಾ ಕರನೂ ಒಂದನು....

ಆದರೆ ಅದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಕೂಗಿತು ಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯವಲ್ಲ. ಅತ್ತ ಸಾಧುಗಳಿ

ಜನನೀ ಜನಕರಾದ ರಕ್ತಿಗೇ ಕೃಷ್ಣನು ವಹ ಪೈಶ್ವರ್ಯ ಸುವಸ್ತನಲ್ಲವೆ? ಅವನ ಕೈಗಳಿರುವ ವನಗೂ ನನಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಬಾರದು. ಅದುದರಿಂದ ದಯೆಯಿಟ್ಟು ನಿರಾ ಕರಿಸಬೇಡಿ. ನನ್ನನ್ನು ಅನಗ್ರಹಿಸಿರಿ ಎಂದು ನೀನವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಅವನ ದೈವಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಭಕ್ತರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು -

“ಸರಿ, ಕಮಲಾಕರ, ನಾವು ಚಂದ್ರಭಾಗಾ ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ಲಾನಸ ಭೂಮಿಗನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇವೆ. ನೀನು ಮನೆಯ ಹೋಗಿ ತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟರು.

ಗಾಗಿ ತೊಡಗಿದ ಆರಾಧನೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ! ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ದುಃಖವನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಕುಮಾರನ ಕಳೆಬರವನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನುಲಗಿಸಿದರು. ಸುನುತಿ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಸಿ, ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಇದಿರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಕಮಲಾಕರನೂ, ದುಃಖವನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಂಡು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಭಕ್ತರು ಸ್ನಾನಾದಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಗವಾನ್‌ನ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಮಲಾಕರನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಕಮಲಾಕರನು ಅವರನ್ನು ಅತ್ಯಂತ

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ ಕೊಳ್ಳುವ ಮುಂಚೆ ಆ ಭಕ್ತರು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಆಶ್ವಾನವಿತ್ತು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಕೃಷ್ಣನು ಒರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯವೃಕ್ಷೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆರಿತುಕೊಂಡರು. ಕೂಡಲೇ ಕಮಲಾಕರನನ್ನು ಕುರಿತು—“ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋಣ” ಎಂದನು ನಾನುಜೀವ. ಕಮಲಾಕರನು ಏನು ತಾನೇ ಹೇಳಬೇಕು?

ನ್ಯೂಕರ್ವೆಹ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿ ಅವರು ಊಟ ಮಾಡಲಾರಲಲ್ಲ! "ಅಯ್ಯಾ, ಅವನು ಆಗಲೇ ಊಟಮಾಡಿ ಮಲಗಿದನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನೋಡಿದನು.

"ಹಾಗಲ್ಲ, ಆ ಹುಡುಗ ಬಂದು ಪುಟ್ಟ ಯಕ್ಷ ಕೂತರೆ ಹೊರತು ನಾವು ಊಟ ಮಾಡು ವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ" ಎಲ್ಲ ಸಾಧುಗಳೂ.

ಕಮಲಾಕರನಿಗೆ ಏನೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಕರು ಣಾಕರನಾದ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಪುಂಡರೀಕನವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ "ಭಕ್ತನೇ, ನಿನಗೇನು ಬೇಕು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

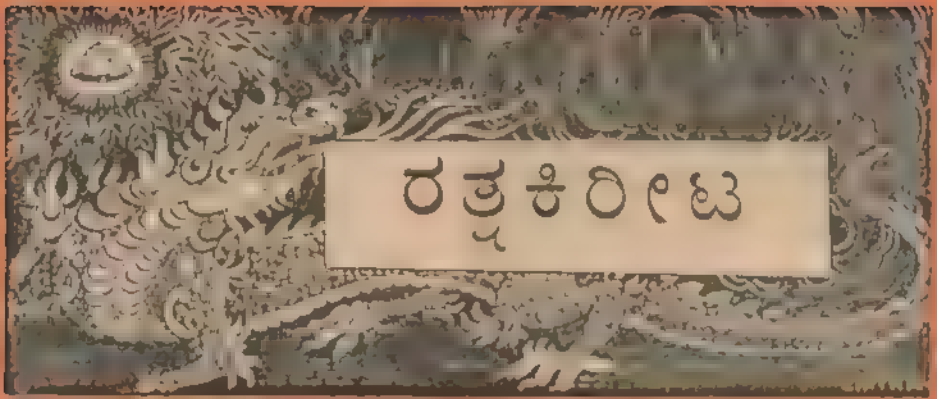
ಕಮಲಾಕರನು — "ಪ್ರಭೋ! ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಅತಿಥಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಮುಖಾತ್ಮರು. ನನ್ನ ಮಗನು ಸ್ವಲ್ಪಗೆ ಬಂದ ಹೊರತು ಊಟ ಮಾಡಲಾರನೆಂದು ಹುಡುಗಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ದಯಾ ಮಯಾ! ಕಾರ್ಯವು ನಿರ್ವಿಫಲವಾಗಿ ನೆರ ವೇರಿಸುವುದು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ! ಸ್ವಾಮಿ! ಇದೇ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಶ್ರೀಹರಿ "ಸರಿ, ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ಈಡೇರಲಿ" ಎಂದು ವರವಿತ್ತು ಅಂತರ್ಧಾನವಾದನು. ಆಗಲೇ ಅತ್ತ ಪದ್ಮಾಕರನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆದ್ದನ ನಂತೆ, "ಅಮ್ಮಾ, ದಾಹ..." ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆ ಭಕ್ತರು ಕುಳಿತಿವ್ವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು.

ಸುಮತಿ ಅನಂದದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಕೊಂಡು — "ಮುಖಾತ್ಮರೆ! ನಿಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹ ದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಮಗು ಮತ್ತೆ ಬದುಕಿತು. ನೀವೇ ಭಗವತ್ಪ್ರರೂಪರ" ಎಂದು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಳು.

ಅನಂತರ ಆ ಸಾಧುಗಳು ಸುಗುಣ ಪದ್ಮಾ ಕರನನ್ನು ನಡುವೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ವರ ಮಾನಂದದಿಂದ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ಕಮಲಾ ಕರನನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಅಮೂಲವಿಗೂ ವರಮವಿತ್ತವಾದ ತಾರಕ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ, ಭಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟುಹೋದರು.

4

ಅಗ ತೇಕುತ್ವಾ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನು ಬಂದು,
“ವಘೋ! ಕಿರಾತರಾಜನೂ, ಭಾನುಕೇಜನೂ
ಸತ್ತು ಕೋದರು!” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ, ರಾಜಗುರು
ಏನೋ ದೂಡ್ಡು ಹೀಗೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ
“ಸತ್ತಲಿ? ಹೋಗಲಿ!” ಎಂದೆಂದು “ಆ
ಹುಡುಗ ತನಿನ್ನು ಕೂಡಾ ಹುಡುಕಿ ಹಿಡಿದಿ-
ಯಿರಿ!” ಎಂದು ಎತ್ತರಿಕೆ ಕೂಗುತ್ತಾನು. ಅಷ್ಟು
ರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧರಂಗವಿಂದ ಎರಡು ಕಲ್ಲೆಬ್ಬಿ-
ಗಳನ್ನೂ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಹೊತ್ತು ತಂದರು.

ರಾಜಗುರು ತಾಗೆಂದುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ
ಅನುವ ನನ್ನ ನಲ್ಲಿಯೇ ತುಂಬಾ ಬೇಸವಟ್ಟನು.
ಆದರೆ ಏನೂ ಹೇಳಲಾರದೆ ಹೋದನು.
ತಂದೆಯ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ತುಂಬಾ ವ್ಯಥೆ
ಪಟ್ಟನು. ಇವನ್ನು ರಾಜಗುರು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿ-
ಯದೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಮಂದಪಾಲನಿಗೆ ತಂದೆಯ

ಮೇಲೆ ಮುನಿಕೆಯು ಬಿಗುವಾದವನ್ನು ನೋಡಿ
ಅವನಿಗೆ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಪರಕ್ರಿಯೆಯಾ-
ಯಿತು.

ಈ ವಾರ್ತೆ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಸೆರೆಗುನಿ
ಯುದ್ಧರಂಗವನ್ನು ಸಂಭೋದನೆಗೆ ಎದೆಯೊಡೆದಂತಾ-
ಯಿತು. ಭಾನುಕೇಜನ ಹೊಡೆತಿ ಸ್ವಂತಿ
ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದಳು.

ಆ ಯುದ್ಧವಿಂದಾಗಿರುವ ವರಣವಾರ್ತೆ
ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಭಾನುಕೇಜನಿಗೆ ತಡೆಗೆ
ದೊಡ್ಡಪಟ್ಟವನು ಅನುರೂಪನಾಗಿ ಹೊಮ-
ಮಕ್ಕೆ - ಆತನ ಮಗಳೇ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿವಾಳೆ!
ಹಸು ಕಂದನು ಕಾಲಾರಾಜನೊಬ್ಬನೇ!!
ಅಳಿಯನು ಅರ್ಧಾಂತರವಲ್ಲ ಸತ್ತು ಕೂಗಿ-
ದ್ದಾನೆ!! ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಮರವಾದ ಭಟನೆ
ಬೇರೇನಿದೆ? ಇಷ್ಟು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮೂಳೆಗಿದ್ದ
ಅವನು ಸದ್ವಾಚಿನ್ಯದ ಉತ್ಸವವಲ್ಲ ಕೆಲಿತು

‘ಜಿಂದ ಮಾ ಮು’

ಹಿಂವಿರುಗಿ ಹೋದನು. ಅದರ ಅವನ ಮನ
ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊಮ್ಮಗನ ವೇಳೆಗೆ ಇತ್ತು.

ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಹಾ ಭೀಷಕವೆಂಬಂತೆ
ಮಂದಗಾಲನಿಗೆ ಮಹಾ ಭೀಷಕವು ಜರುಗಿತು.
ಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಈ ಮಹಾ ಭೀಷಕವು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟ
ವಿರ.ವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಭಲ್ಲಾಣ
ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಂದು ಮಾರ್ಕಾಡು
ಉಂಟಾಯಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಈಗ ನಡೆದ
ಯುದ್ಧವು ಕೇವಲ ಆಧರ್ಮ ಯುದ್ಧವೆಂದು
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಪ್ರಮೋದನೂ, ಭಾನು
ತೇಜಸ ಸತ್ವಿಯೂ ಸರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು,
ಎಲ್ಲೆಂದರೋ ಬಂದ ಮಂದಗಾಲನು ಸಿಂಹಾ
ಸನವೇರವುದು ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನು? ನಿರಪರಾಧಿ
ಯಾದ ಭಾನುತೇಜಸನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಿರಾತರಾಜನೂ ಸತ್ತುದು,
ವಾಪ. ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗ ಚಿತ್ರಭಾನು ಕಾಣದೇ
ಹೋದುದು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಹಿಸ
ಲಾರದ ವಿಷಯಗಳಾದುವು.

‘ನಮ್ಮ ರಾಜರನ್ನು ಬಿಡು ಹೊರಗೆ! ನಮ
ಪಟ್ಟದ ಮಹಿಷನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಡಿರಿ!!
ಪ್ರಮೋದ ಮಹಾರಾಜರೇ ನಮಗೆ ಪ್ರಭುವಾ
ಗಿಂಬಿ ಕು!!!’ ಎಂದು ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಗೂಂಡಲ
ಮಾಡಿದರು.

ಮಂದಗಾಲನು ಏನೂ ಮಾತಾಡಲಾರದೆ
ಹೋದನು ರಾಜಗುರುವೇ ಸಮಾಧಾನ
ಪಡಿಸಲಿತ್ತಿಸಿದನು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಉದ್ವೇಗಕ್ಕೆ

ಕೊಳ್ಳ. ವದು ಹೇಗೆ? ಅದರೂ ನಾಲ್ಕರೊಂದಿಗೆ
ಸೇರಿಸಿ ಇರಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೆ? ಏನಿದ್ದರೂ
ಅವನ ಶರೀರವೇ ಲಿಪ್ಪಲ್ಲದೆ, ಮನಸ್ಸು
ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ! ಹೇಗೆದ್ದೀತು ಪಾಪ!

ಏನಾದರೂ ಸರಿ, ಮಹಾ ಭೀಷಕ ನನಗೇ
ತೀರಲಿ ಎಂದು ರಾಜಗುರು ಒಕಟೆಕೆನೆ ಅದರ
ಏಕಾಂಶಿಗೆ ತೊಡಗಿಸು. ಈ ಸಂಘಿಗ್ನ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗಧ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಒಟ್ಟು
ಸೇವಕನು ಬಂದು, ಅಮರಫೂಸತಿಯ
ತಂಗೆ ಸತ್ತುಹೋದನೆಂದು ವರ್ತಮಾನ
ಕೊಟ್ಟನು.

ಇಷ್ಟದಮೇಲೆ ಕಪಲ ಬಿದ್ದು, ಅಮರಫೂ
ಸತಿ ಒಹಳ ದುಃಖಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ರಾಜ
ಗರು ಮತ್ತು ಮಂದಗಾಲರ ಒಳಿಯಿಂದ
ಅನಮತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ

ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಡಂಗುರವನ್ನು ಕೊಡಾ
ಹೊಡೆಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಯಾರ
ಕಿವಿಗೂ ಏರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ರಾಜಗುರು
ಉಗ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಹಿಂಸೆಪಡಿಸಲು
ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ
ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು
ಶಾಂತಿಗೊಳಿಸಲಾಗದೆಂದು ರಾಜಗುರುಗಳಿಗೆ
ಗೊತ್ತಾಗಿಹೋಯಿತು. ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು
ಅಶೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕಡೆಗೆ, 'ಇನ್ನು ಏಳು
ವರ್ಷದವರೆಗೆ ನೀವಾರೂ ತೀರ್ಪು ಕೊಡಬೇ
ಕಾ'ಲ್ಲ' ಎಂದು ಸಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಖಂಡಿತವಾ
ಗಿಯೂ ಜನರು ಮಾರಿಗೆ ಬರುವರೆಂದು ನಿಶ್ಚ
ಯಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಅವಳುವರ್ಷ
ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿಸಾಲನೆ ಮಾಡುವುದು
ಹೇಗೆ?—ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಅಡ್ಡ
ಬಂತು. ಭಲ್ಲಾಣ ರಾಜ್ಯದ ಖಜಾನೆಯವರು
ದಿಂದ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೇನು
ಮಾಡುವುದು? ಎಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ಕಡೆಗೆ
ರಾಜಗುರು ಕಾಮಂತ ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಈ
ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಒಂದು ತಾಖಿದನ್ನು ಬರೆದು
ಕಳಿಸಿದನು:—

"ನೀವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ
ಕಾರಣರಾದುದರಿಂದ, ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ
ಬಾಧೆಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ
ಪರಿಹಾರಕೊಡಬೇಕಾದುದೀಗ ನಮ್ಮ ಹಾಗು
ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಏಳು ವರ್ಷಗಳ

ವರೆಗೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಏನೂ ತೀರ್ಪು ವಸೂಲು
ಮಾಡಬಾರದೆಂದೂ, ರಾಜ್ಯವು ಮಾಮೂಲು
ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ
ಸಮಕಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ
ನಾವು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವು
ಕೊನೆಗಾಣಲಿಕ್ಕೆ ನೀವುಗಳೂ ಸಹಾಯಸಹ
ಬೇಕು. ಈಗ ಜರೂರಾಗಿ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ನೀವು ನಮ್ಮ ಖಜಾನೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾದ ಕಷ್ಟ
ವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡಲೇ ಕಳಿಸಿ
ಕೊಡಬೇಕು. ಇದೇ ನೀವು ಮಾಡುವ ಮೊದ
ಲನೇ ಸಹಾಯ...."

ಈ ತಾಖಿದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಸಾಮಂತ
ರೆಲ್ಲಾ ಘರ್ಷಣಾಪೀಡಿತರಾದ ಕೈಕಳಿಗೆ ಸಮಾ
ವೇಶಗೊಂಡರು. ಇದ್ದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಇಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ರಾಜ

ನನ್ನ ತುಡುಕೊಂಡೆವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅವರಿಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ವಿಚಾರಪಟ್ಟರು. ಎಷ್ಟೋ ಚಟುಕಿ ಕೊಂಡು ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಣ್ಗೆ ಅವರು ಅವ. ವರ್ಧನಾತಿ ಯನ್ನೇ ಕರೆತು ಆ ಪೋಚನೆ ನಡೆಸಿದರು. ಅನುಪಮಾಲಿ ಯಾವ ಅನುರೂಪನತಿ, ಒಳ್ಳೆದ. ಕೆಲವು ಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹೀಗೆಂದನು:

“ಈಗ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಕೊಂಚ ಉದ್ದೇಶಪಟ್ಟೋ, ಹುಡುಕಿ ಏನೇ ಮಾಡಿ ದೋ ಆರ ದುರುರಿಸ ಕೈಯೊಳಗಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯೋ ದುರೂ. ಅವನ ಕೊಡೋ ಅನಾಯ ವಾದಿತು. ರಾಜಗುರು ಬಹಳ ಕ್ರೂರ. ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹಿ.ದಯುವನನ್ನು. ಅದುವ

ರಿಂದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು, ಅವನು ಕೊಡುವ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವೀಗ ಮಗು ಚಿತ್ರಭಾನು ವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಹುಡುಕಿ ಹಿಡಿದು ಕಾಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ....” ಎಂದು ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟನು.

ಸಾಮಂತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ಮಾತು ಬಹಳ ಹಿಡಿಸಿತು. ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವರು ಚಾರರನ್ನು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಕಳಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ಸಾಮಂತರಾಜರಿಲ್ಲೂ ಕೂಡಿ ರಾಜಗುರುವಿಗೆ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರ ಒರೆದು ಕಳು ಹಿಸಿದರು:—“ನಿಮ್ಮ ಭೋಧನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಅಕ್ಷರಶಃ ಶಿರಸಾ ವಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯದ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೂ ತುಂಬಾ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ರತ್ನಕರ, ಒಮ್ಮದ ರಾಜನಿಗೆ ಕನ್ನಿಕಟ್ಟ ಬಾರದೆಂದು ನೀವೇ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನೆಜವೆಂದು ಕೊಂಡು ನಾವು ಆಗ ಹಾಗೆ ಬರೆದಿದ್ದು. ಆದರ ವತಿತ್ತಿಯಾಗ ಬಂದ ಯದ್ವದಲ್ಲಿ ಸಾಲು ಗೊಂಡು, ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಒಳ ಗಾದೆವು. ಈಗ ಕಿಂಚಿತ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ತಿರುಗಿಹೋದೀತೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯದ್ವ ರಂಗದಿಂದ ವಂನೆಗೆ ಮುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ಕನ್ನಿಕಟ್ಟ ಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಶಾಸನ ಮಾಡುವರೆಂದು, ನಾವು ಸ್ವಕ್ಷಮದಲ್ಲಿಯೂ ನೆನೆ ಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೇ ಇನ್ನೊಂದಿಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ ನ್ನುವಿರಿ. ಭಲ್ಲಾಣ ರಾಜ್ಯವು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ

ಸಿಕ್ಕುತ್ತಲೇ ನೀವು ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡಿದಂತೆ ನನುಗೇನೋ ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕುವುದೆಂದು ಆಶಿಸಿಟ್ಟಿರು. ಅದೀಗ ನಂಕವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದರೆ, ಈಗ ನೀವು ಅದನ್ನು ಕೇಳುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ, ನಾವು ಇನ್ನಕ್ಕೇ ವಿರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ."

ಸಾಮಂತರಿಂದ ಬಂದ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜಗುರುವಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೋಯಿತು. "ನನ್ನ ಮಂತ್ರವೇ ನನಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಕಿಯಿತ್ತು! ನಾನು ಹೇಳಿದ ಉಪಾಯಗಳೇ ನನಗೆ ಭಸ್ಮ ಸೂರ ಪರದಂತಾಯಿತಲ್ಲ!" ಎಂದು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತ ತೀವ್ರವಾದ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು.

ಆತ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪೋಷಣೆ! ಇತ್ತ ಸಾಮಂತರ ದೂಷಣೆ!! ಬಂಧಿತನಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಿದರೆ, ಅವಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುವನೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಬಾಯನುಚ್ಚಿ ಕಳಕುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿ ನಂಬಿಸೋಣವೆಂದರೆ ಮುದುಕ ರಾಜನನ್ನೂ, ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟ ಹೊರತು, ಪ್ರಜೆಗಳು ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತಿಲ್ಲ. ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೆ ಕಥೆಯೇ ಅಡ್ಡ ತಿರುಗಿಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಅನಾಂತರವನ್ನು ದಾಟದೆ ಉಪಾಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ....ಹೀಗೇ

ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಅವನಿಗೆ ಮಂಚಿ ನಂತೆ ಒಂದು ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿ ಕೊನೆಯಿತು. ಅದರ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಂದಮಾಲನು ಏಕೀ ಭವಿಸುವನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜಗುರು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಳೆದು ತನ್ನ ಕೊಸ ವ್ಯಾಕುವನ್ನು ಕುರಿತು ಕಳೆದವನು ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಅಪೋಷಿಸಿದನು. ಆದ್ದೇ ಆದ್ದು, ಈ ಮಗುವು ನೆನಪಾದರೆ, ತನಗೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂದಿದ್ದ ಕೋರಿಕೆ ಭರ್ತಾಗರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಬೇಕೆಂಬ ತನ್ನ ಆಶೆ ಮಂಡಿತ ನೆನಪಾದುವುದೆಂದೂ ಸಂಕೋಷವುಳ್ಳದು.

ಮಗನ ಈ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ರಾಜಗುರುವಿನ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಹಡಗಲಿಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಸೇನಕರು ಬಂದು ಚಿತ್ರಭಾಸ ಸತ್ತೇಹೋಗಿ

ವೈಭವವನ್ನು ನೋಡುವಂತಾಯಿತೆಂದು ರಾಜ
ಗುರು ಉಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದನು.

ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳು ಅಂದುಕೊಂಡ ಪ್ರಕಾರವೇ
ಒಂದು ದಿನ ರಾಜಗುರು ವಿನಮ್ರನಾಗಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ
ಕೆಲವು ಆಳುಗಳನ್ನು ಕರೆದನು. ಅದ್ಭುತವಾದ
ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತೆಲ್ಲ
ಕಾರಾಗಾರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.
ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗಗಳು ನೋಡಲು ಹೊತ್ತಿ
ಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಆರ್ಥವಾಗುವಂತೆ
ವಿವರಿಸಿದನು. ಇದೊಂದೂ ಬೇರೆಯಾಗೂ
ಗೊತ್ತಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿದನು.

ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ತುಸು ಮಂಚಿತವಾ
ಗಿಯೇ ಕಾರಾಗಾರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಿಡಿಯಿತು.
ನೋಡಿ ನೋಡುವುದೋ ಆಗ ಬೆಂಕಿ ಆಕಾ
ಶಕ್ಕೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ರಾಜಗುರು
ವಿನಮ್ರನಾಗಿ ಯಾಕೋ ಏನೋ ಫಕ್ಕನೆ
ಒಂದು ಸಂದೇಹ ಬಂತು. ಪ್ರಮೋದನ
ಕೋಣೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಿಡಿದಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ!
ಭಾನುತೇಜನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೋಣೆ ಬೆಂಕಿಗೆ
ಆಹುತಿ ಆಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಒಂದು ವೇಳೆ
ಅವರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೇನೋ! ಅವರು
ಸಾಮ್ಯವಾದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು.
ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಅವರಡು ಕೋಣೆಗಳ
ಕಡೆಗೆ ಗಬಗಬನೆ ಹಿಡಿದನು. ಅಗ ಜ್ವಾಲಾ
ಮಾಲೆಯಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಲಿನ ದೊಡ್ಡ
ತೊಲೆಯೊಂದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು!....

ರುವೆಂದು ಕೂಡಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ
ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಈಗ ಅವ
ನಿಗೆ ಮಂದಸಾಲಿನನ್ನು ಆಚೆಗೆ ತಳ್ಳಿಸಿ,
ತನ್ನ ಮಗನನ್ನೆ ಗದ್ದುಗೆಗೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ
ಅಂಕುರಿಸಿ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ತಂದೆ
ಮಗಂವಿರು ಈ ಕುರಿತು ಗಾಢಾಲೋಚನೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ತಮ್ಮ ತಂತ್ರವನ್ನು ಮರುದಿನವೇ ಸಾಗಿಸ
ಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು “ನಾನು
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಯಂ
ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಕುಮಾರನು
ತಂದೆಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದನು. ಮಗನ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ
ತಂದೆ ಮೆಚ್ಚಿದ. ಇನ್ನೇನು? ಆಹಾ! ತನ್ನ
ಮುದ್ದು ಮಗನು ಭಲ್ಲಾಣ ರಾಜನಾಗುವ

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಂಡು
ನಗರವೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲವಾಯಿತು. ಪ್ರಜೆ
ಗಳೆಲ್ಲಾ ಓಡೋಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಜೆಗಳ
ಅಳುವ ದನಿ ಕ್ಷೂಣ ಕರಗುವಂತಾಯಿತು.

ಯಾರ ಅಳುವನ್ನೂ ದುಃಖವನ್ನೂ ಅಗ್ನಿ
ದೇವನೇನೂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥ
ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಭರವಸೆಯಿಂದ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
ದೊಡ್ಡ ಮೊದ್ದ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ
ಕೊಂಡು, ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಹಲವರು ಸಾಹಸ ಪಟುಗಳು ನೀರು
ಹಾಕಿ ಸಾಕಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನಂದಿಸಲು ನೋಡಿ
ದರು. ಕೆಲವರು ಮಳೆಯನ್ನು ಬಾಚಿ ಬಾಚಿ
ಸುರಿದರು. ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳು ಕೆಲವರು
ಒಳಕ್ಕೆ ತೂರಿ ಕಾರಾಗೃಹದ ಬಾಗಿಲನ್ನು
ಒಡೆದು, ಒಳಗಿದ್ದವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಳೆದು
ಹಾಕಿದರು.

ಇಷ್ಟಲ್ಲ! ಈ ವಾರ್ತೆ ಕೋಟಿಯೊಳಕ್ಕೆ
ಹೊಕ್ಕು ಮಂದಪಾಲನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಚಡ
ಪಡಿಸಿದನು. “ಇವೇನು ಘೋರ! ಯಾರು
ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ? ಈ ಪ್ರಮಾದದಲ್ಲಿ ಭಾನು
ಶೇಷನ ಪತ್ನಿಯೇ ತಿರಿಹೋದರೆ ನಾನೇ
ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿದನೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳು ನನ್ನ
ವೇಲೆ ಎದುರುಬಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಈಗಿನ
ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಲೆಯವೇಲೆ ಇಂತಹ
ಅಪಮಾದವು ಬಿದ್ದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ...”
ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಂದಪಾ
ಲನು ಕಾರಾಗಾರದ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದನು. ಎಷ್ಟು
ಮಂದಿ ಬೇಡೆಂದರೂ ಕೇಳದೆ ಸಾಹಸಮಾಡಿ

ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗನು. ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಬಂಧಿ
ಸಿದ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಭೇದಿಸಿ, ಒಳ
ಹೋಗುತ್ತ, ಪ್ರವೇಶದ ನನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ
ಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಪುನಃ ಹೋಗಿ
ಭಾನುಶೇಷನ ಪತ್ನಿಯ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಒಡೆದು
ಒಳಹೋಗುತ್ತ ನೋಡಿದನು ಅವಳು ಸತ್ತು
ಮುಸಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ! ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ
ಎಲ್ಲರೂ ಗೊಳೋ ಎಂದು ಅತ್ತರು!

ವಾಪ! ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಅವಳಿಗೆ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಏನು ಘೋರ! ಎಂಥ ಬೀಭತ್ಸ! ಇನ್ನೂ
ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸತ್ತು ಮುಸಿ
ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ!!!

ಆಗ ರಾಜಗುರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಬುದ್ಧಿ
ಕೆಟ್ಟವನಹಾಗೆ ಕಾರಾಗೃಹವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತು

ದಿದ. ಸುಟ್ಟ ತೊಲೆಯ ಕೆಳಗೆ ತನ್ನ ಮಗನು
ಸತ್ತ ಬೆಳ್ಳಿರುವವನ್ನು ನೋಡಿ, ಸ್ಥೂತಿ ತಪ್ಪಿ
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ!!

ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಗಲಿ ಹೋದ ಚಿತ್ರಭಾನು
"ನೀರು ನೀರು" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಓಡುತ್ತಿದ್ದನು.
ಅಗ ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯರ್ಥಿಯ ದರ್ಶನ
ವಾಯಿತು. ಅವನು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ;
ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಪ್ರಮೋದ ರಾಜನಿಗೆ
ಹೃದಯ ಮಂತ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ, ಸಿಪ್ಪೆ ಪ್ರರುಷನೇ
ಅವನು! ಮಿತ್ರಾನಂದ ಮಹರ್ಷಿ!

ಅತನು ಒಂದು ಮಹಾ ಯಾಗಕ್ಕೆ ನ್ನಾರಂ
ಭಿಸಿದ್ದನು. ಸಂಕಲ್ಪ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಶಿಷ್ಯವೃಂದ
ಮೊದಲಿಗೆ ಭಟ್ಟಾಣಿ ವಜ್ರದ ಸಮಾಪದ
ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತ ತಂಗಿದ್ದನು.

ಯಾಗಕ್ಕೆ ದೀಕ್ಷಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಾಗಿ ಅವನು
ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಚಿತ್ರಭಾನುವನ್ನು ಕಂಡನು.
ಒಡನೆಯೇ ಅವನು ಆ ತಬ್ಬಲಿ ಬಾಲನನ್ನು
ಕೂರಿತು, ತನ್ನ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಿಯಿಂದ ನೋಡಿ,
ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡನು.
"ಮಗೂ, ನಿನ್ನ ಈ ಕೂಳಿಯಂಗಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಅಚೆಗೆ ಬರುವೆನು ಎಂದನು ಋಷಿ. ಬೇಕೆ

ಅವನನ್ನು ಲಾಲಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಅತ್ತಮಕ್ಕ
ಕರೆದೊಯ್ದನು.

ಚಿತ್ರಭಾನು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.
ಗುರು ಅವನಿಗೆ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ
ಕಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಹುಡುಗನೂ
ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿಯವನಾದುದರಿಂದ, ವೇಗ
ವಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತ, ಗುರುವಿಗೆ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯ
ನಾದನು. ಮಿತ್ರಾನಂದನು ಅವನನ್ನು ಒಹಳ
ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ, ಕ್ಷುಕ್ತಿಯೋಚಿತ
ವಾದ ಬೆಲ್ಲವಿದ್ದ, ಕುಗುರ ಸವಾರಿ, ಬಡ್ಡ
ವಿದ್ದ, — ಮೊದಲಾದುವನ್ನೂ ಕಲಿಸಿ ಅವನನ್ನು
ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರವೀಣನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು.

ಹೀಗೆ ಚಿತ್ರಭಾನು ಹತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳ
ವರೆಗೂ ಮಿತ್ರಾನಂದ ವ್ಯರ್ಥಿಯೊಂದಿಗೆ
ಇದ್ದನು. ಅವನೊಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ವೀರ ಪುರುಷ
ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಕಂಠೀಕನಾದನು ಇಲ್ಲಿಯ
ವರೆಗೂ ಅವನ ವಿಷಯ ಚಾಲ್ತಿಯೇ ನಡೆ
ಯಿತು. ಆದರೆ, ಸಾವ-ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಸಿಕ್ಕ ತಟಸ್ಥ ವಾಯಿತು.
ಅವನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು,
ನಿಜ, ಆದರೆ.... [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಹಿಂದೆ ಹುರುಳಿಹಳ್ಳ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗಯ್ಯಾಳಿ ಗೋದಾವರಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬಳು ಹೆಂಗುಸಿದ್ದಳು. ಅವಳು ದೊಡ್ಡ ಜಗಳಗಂಟಿ. ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅವಳು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೊಡನೆ ಯೂ ಜಗಳಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂತೆಯೇ ಅವಳಿಗೆ 'ಗಯ್ಯಾಳಿ' ಎಂಬ ಬಿರುದು ಬಂದಿತ್ತು. ಈ ದೊಡ್ಡ ಗಯ್ಯಾಳಿಯನ್ನು ಊರಿನಿಂದ ಹೊರರಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯೋಚನೆ.

ಅವಳ ಕಾಟ ತಾಳಲಾರದೆ ಗ್ರಾಮದ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಭೆಕೇರಿ ಒಂದು ಸ್ವಾಮ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅವಳನ್ನು ಊರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಓಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅವಳು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಮೆಚಿದವನೇ ಆಗ ಬೇಕು. ಅದುವರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಜಮೆ ಮಾಡಿ 'ಗಯ್ಯಾಳಿ ಗೋದಾವರಿಯನ್ನು ಜಗಳಾಟದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿ ಓಡಿಸಿದವರಿಗೆ ಬಹು ಮಾನ ಕೊಡಲಾಗುವುದು' ಎಂದು ಹಂಗುರ ಹಾಕಿಸಿದರು.

ಹುರುಳಿಹಳ್ಳದವರೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿನ ಗ್ರಾಮದವರೂ ಆ ಹಂಗುರವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಬಹಳಮಂದಿಗೆ ಬಹು ಮಾನವಮೇಲೆ ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಆ ಗಯ್ಯಾಳಿಯೊಡನೆ ಕಯ್ಯುಕ್ತೆ ನಿಂತು ಗೆದ್ದೇನೆಂಬ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಾಲಯ್ಯನೆಂಬ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನೂ ಸೊಸೆಯೂ ಇದ್ದರು. ಸೊಸೆಯ ಹೆಸರು ಗೌರಿ. ಅವಳು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಥವಳಾದರೂ ಚುರುಕುಬುದ್ಧಿಯವಳು. ಗೋದಾವರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹಂಗುರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ತಾನು ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ನಿಂತು ಅವಳನ್ನು ಓಡಿಸುವೆನೆಂದು ಬಾಲಯ್ಯನೊಡನೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಹುಡುಗಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಾಲಯ್ಯ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ನಕ್ಕನು. "ಗೋದಾವರಿಯು ಗಯ್ಯಾಳಿ ತನಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರೆಲ್ಲಾ ಹೆದರ ನಾಗ, ಚಿಕ್ಕವಳಾದ ನಿನ್ನಿಂದೇನಾದೀತೆ? ಸುಮ್ಮನಿರು" ಎಂದನು.

ಅವರಿಗೆ ಗೌರಿ ಹುಟ್ಟಿಹಿಡಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ತಾನು ಹಿಂತೆತ್ತವಾಗಿಯೂ ಓದಿಸುವೆನೆಂದು ಘೈಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಜಯವಾದರೆ ಬಹಳ ಧನವು ಸಿಕ್ಕುವಂತೆಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಕನಕಗೆ ಬಾಲಯ್ಯ ಒಪ್ಪಿದ.

ಗಯ್ಯಾಳಿ ಗೋವಾವರಿಯೊಡನೆ ಜಗಳಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವದಿಲ್ಲ? ಹೇಗೆ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇದಿರಾದುವು. ಅದಕ್ಕೆ ಗೌರಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಮಾಡಿದಳು. ಊರ ಬದಿಯ ನದಿಯಲ್ಲಿ, ತಾನೊಂದು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವೆನೆಂದೂ, ಒಂದು ಹಳೆಯ ಚಿಪ್ಪಲಿಯನ್ನೂ, ಒಂದು ಮೊಂಡು ಕಸಸರಿಕೆಯನ್ನೂ ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳಿದಳು. ಹಾಗೇ ಎಲ್ಲಾ ನಿರ್ವಹಿಸಾಯಿತು.

ಗಯ್ಯಾಳಿ ಗೋವಾವರಿಯೊಡನೆ ಕೆಲವರು ಈ ವಾತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. "ಎನು! ನನ್ನೊಡನೆ ಜಗಳಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವವಳು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿವಾಳೇ? ಆ! ಅಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕೇ ಅವಳಿಗೆ!" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವಳು ನದಿಯ ಬದಿಗೆ ಧುಡುಡನೆ ಬಂದಳು.

ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೂರಾರು ಜನರು ಬಂದು ಗುಂಪುಗೂಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ತಮಾಷೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೂ, ಕೆಲವರು, ಗೌರಿ ಹೇಗೆ ಜಗಳ ಮಾಡುವಳೆಂದು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣಲಿಕ್ಕೂ, ಬಂದಿದ್ದರು.

"ಈ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗಿ ಈ ಗಂಡುಬೀರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಈಡಾಳುವಳೋ" ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ಗಯ್ಯಾಳಿ ಗೋವಾವರಿ ಗೌರಿಯನ್ನು ಬಯ್ಯಲಾರಂಭಮಾಡಿದಳು. "ಯಾರೇ ನೀನು? ನನ್ನೊಡನೆ ಜಗಳಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆಯಾ? ಬಾ! ನಿನಗೆ ಸೊಕ್ಕೇ ಸತ್ತೇಕೆ—" ಎಂದು ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಬಯ್ಯತೊಡಗಿದಳು.

ಚಂದಮಾಮ

ಗೌರಿ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯದೆ, ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕಸಪರಿಕೆಯನ್ನು ಗೋದಾವರಿಯ ಕಡೆಗೆ ತೋರಿಸಿದಳು. ಅದರಿಂದ ಗೋದಾವರಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೋಪಬಂತು. ಗಂಟಲು ಹರಿದು ಹೋಗುವಹಾಗೆ ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ಬಯ್ಯತೊಡಗಿದಳು. ಎಲ್ಲಾ ಬಯ್ಯಳಿಗೂ ಗೌರಿ, ಒಮ್ಮೆ ಕಸಪರಿಕೆಯನ್ನೂ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಚೆವ್ವಲಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾ “ಹೊಡೀತೇನೆ” ಎಂಬಂತೆ ಆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಗಯ್ಯಾಳಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ರೋಚ್ಚೇರಿತು. ಅವೇಕದಿಂದ ಹುಚ್ಚುಚ್ಚಾಗಿ ಬಯ್ಯತೊಡಗಿದಳು. ಗೌರಿ ಬಾಯ್ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಚೆವ್ವಲಿಯನ್ನೂ, ಕಸಪರಿಕೆಯನ್ನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಳು. ಅಷ್ಟೇ.

ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೈದು ಬೈದು ಗೋದಾವರಿಯ ಬಾಯಿ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. “ಹಾ! ದಾಹ! ದಾಹ!” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ನದಿಗಳಿದು ನೀರು ಕುಡಿದಳು. ಜನರೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಕ್ಕರು.

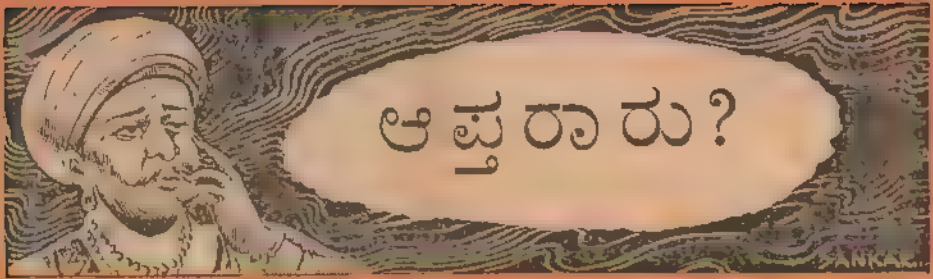
ಇನ್ನೂ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಗಂಟಲು ಬಿಡ್ಡೀಹೋಯಿತು. ಗೌರಿ ಚೆವ್ವಲಿಯನ್ನೂ, ಕಸಪರಿಕೆಯನ್ನೂ ತಿವಿಯುವಂತೆ ತೋರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಗೋದಾವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅನಮಾನವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಬಯ್ಯಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಬಯ್ಯಳು ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಗೆಲ್ಲುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಲ್ಲವೆ ಊರವರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

“ಛೀ! ಈ ಹಾಳು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ನಾನು ಇರಲಾರೆ.” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೊರಟುಕೊಡಳು. ಹೋದವಳು ತನ್ನ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂಟೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆ ಊರುಬಿಟ್ಟೇ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಒಂದು ಮಾತೂ ಆಡದೆ, ಆ ಗಯ್ಯಾಳಿ ಯನ್ನು ಓಡಿಸಿದ ಗೌರಿಯ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿದರು. ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಇವ್ಮಡಿಗೊಳಿಸಿ, ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿದರು.

ಹಿಂವಾನೋಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದತ್ತನೆಂಬ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆ ಮನುಷ್ಯನಾದ ವೈಶ್ಯನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ರಾಜವತ್ತ ಧನವತ್ತ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಕುಮಾರರಿದ್ದರು.

ಮೊದಲು ಧರ್ಮದತ್ತನು ಬಹಳ ಬಡವನಾಗಿದ್ದ ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟದಿಂದಲೂ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಗನಿಂದಲೂ ಕೋಟೀಶ್ವರನಾಗಿಬಿಟ್ಟ. ಅವನ ವ್ಯಾಪಾರದ ಹಡಗುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೂ ಅವನ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಲಾಭ ತಂದು ಒಟ್ಟಿರುವುಗಳೇ ಆಗಿದ್ದುವು.

ಧರ್ಮದತ್ತನಿಗೆ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ಮೀರಿ ಹೋಯಿತು. ಕುಮಾರರು ದೊಡ್ಡವರಾದರು. ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರದ ತಂತು ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಂದೆಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು. ಈಗ ಧರ್ಮದತ್ತನಿಗೆ ಎಂತಹ ಚಿಂತೆಯೂ, ವಿಚಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನ ವನಸ್ಸಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ನೋವಿತ್ತು. ಅದು ಏನೋ ಹೇಳಲು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಹೀಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು—“ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಸಹಾಯವೇ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಕೂಡ ಮುದುಕ ತನವು ಒತ್ತು. ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಾಯಾರಿಗೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನಿಂದ ಕೆಡಕು ಹೊಂದಿದವರು ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇರುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ, ಒಂದು ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನಶ್ಯಾಂತಿ ಸಿಕ್ಕೀತು.”

ಈ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನೇ ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನು ತನ್ನ ಕುಮಾರರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದನು. ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೇ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ತಂತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು. ತರುವಾಯ—“ಮಕ್ಕಳಿರಾ, ನಾನು ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನೆ ಬೇಗನೇ ಎದ್ದು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುಮಾರರು ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಸನ ಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಯಜಮಾನಿಕೆಯೆಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಬಂದುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಳಗೊಳಗೇ ಆನಂದವೂ ಇತ್ತು.

ಮರುದಿನ ಧರ್ಮದತ್ತನು ಉಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಎದ್ದು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಕುಮಾರರನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು, “ಹುಡುಗರೇ. ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆ, ಜಾಗ್ರತೆ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟನು. ಆಗ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಂಚಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇತ್ತು.

ಆ ಸಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಏನುಂಟು ಎಂಬುದು ಆ ಕುಮಾರರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಧರ್ಮದತ್ತನು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ನೆಂದನೇ ಹೊರತು, ಅವನು ಅನಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆಲ್ಲಗೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗುವವರೆಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿದನು. ಕತ್ತಲೆ ತಡೆಹಾಕುತ್ತಲೇ ನಗರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಗತಿಹೀನರು ವಾಸಮಾಡುವ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲೊಂದು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತನ್ನವೇಷವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಅವನ ಗುರುತು ಸಿಗುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ಚಳಿಗಾಲವಾದುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲರೂ ಆವರವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಬಗುಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಧರ್ಮದತ್ತನು ಸವೆಯುತ್ತಾ ಒಂದು ಗಡಿಸಲಿನ ಒಳಿನ್ನು ಸಿಂತು — “ಅಮ್ಮಾ, ಬಹಳ ದೂರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಮದ್ಯಕ, ತುಂಬಾ ದಣದಿದ್ದೇನೆ; ಈ ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ಆಸರೆ ಕೊಡುವರಾ?” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

“ಯಾರು ಅಯ್ಯಾ, ಒಳಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತ ಕೇಳಿತು. ಧರ್ಮದತ್ತನು ತಡಿಕೆಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಆ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುವವರೋ ಧರ್ಮದತ್ತನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ವಿತುತವೂ ಅವಳ ಮೂವರು ವ್ಯಕ್ತಳೂ ಇದ್ದರು. ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸತ್ತುಹೋದ ಸೋಮಗುಪ್ತನ ಹೆಂಡತಿ ವ್ಯಕ್ತಳೇ ಅವರು. ಈ ಸೋಮಗುಪ್ತನು ಒಂದುವಾರಿ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದತ್ತನೊಡನೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಮಾಡಿದ್ದನು.

ಗುರುತುಗಳಿದ್ದುವು. ಅವರೂ ಅವರು ಸಂಕಟ ಪಡುವವರೆಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮದತ್ತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಶ್ರೇಯಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗಾಗು ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸದಾಳುಗಳು ಸಹಾ ಜಗಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದರು.

ಧರ್ಮದತ್ತನು ಆದಿನ ರಾತ್ರಿ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಂಡು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿದನು. ಪಂಚ ಭಕ್ಷ್ಯ ಪರಮಾನ್ನಗಳು ಅಲ್ಲಿರದಿದ್ದರೂ ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆನ್ನದೆ ಅವನಿಗೆ ಬಡಿಸಿದರು. ಅವನಿಗೆ ಅದು ಅಮೃತತುಲ್ಯವೆನಿಸಿತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು “ಅವನು ಅಮ್ಮಾ, ನಾನು ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಊರಿನೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸವಿದೆ” ಎಂದನು. ಆದರೆ ಮನೆಯವಳು ಉಪಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ “ಎಲ್ಲಗೋ ಹೋಗಿ ಯಾಕೆ ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕು? ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿ” ಎಂದಳು. ಧರ್ಮದತ್ತನು ಒಳಗೊಳಗೆ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾ “ಸರಿ” ಎಂದನು.

ಹೀಗೇ ಹತ್ತು ದಿನ ಕಳೆಯಿತು. ಧರ್ಮದತ್ತನು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಗೃಹಿಣಿಯನ್ನು ಕುರಿತು—“ನಾನು ಯಾರೋ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟೀ. ನಿಜವಾಗಿ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು” ಎಂದನು.

“ಅಯ್ಯಾ! ನೀವು ಯಾರಾದರೇನೀಗ? ನಿಮಗಿಷ್ಟು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಕರಗಿಹೋದೀತೆ?” ಎಂದಳವಳು.

ಆದರೆ ಸೋತುಹೋದ. ಅವನ ಕುಟುಂಬವು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು. ಕಡೆಗೆ ಅವನು ದಿವಾಳಿಯಾಗಿ ಅದೇ ವೃಷನದಿಂದ ಸೊರಗಿಸೊರಗಿಸುತ್ತ ಹೋದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಈಗ ನಗರದ ಹೊರಗೆ ದರಿದ್ರ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದಿದ್ದಳು.

ಆ ಗುಡಿಸಲಿ ನೋಳಗೆ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತಲೇ ಧರ್ಮದತ್ತನ ಹೃದಯವನ್ನು ಯಾರೋ ಕಲಕಿದಂತಾಯಿತು. “ಈ ಕುಟುಂಬದ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಾನೇ ಕಾರಣವಲ್ಲವೇ?” ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಅನಾರೂ ಅವನ ಗುರುತು ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದರು.

ಆ ಬಡ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಧರ್ಮದತ್ತನಿಗೆ ಒಂದು ತರದ ಸಂತೋಷವೂ ಆಯಿತು. ಅವರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯದ

“ನಾನು ಹತ್ತು ದಿನದಿಂದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವೆ
ನಲ್ಲ?” ಎಂದನು ಧರ್ಮದತ್ತ.

“ಅದೇನಾಯಿತು? ನಿಮಗಾಗಿ ನಾವು ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದ್ದದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೂ ಕೊಂಚ ತಿನ್ನುವಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಮುಖ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವು. ಪರದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹೋದರೆ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ!” ಎಂದು ಆಮನೆ ಯನಳೆದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮದತ್ತನು,—"ಅಮ್ಮ,
ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪರದೇಶಿಯಲ್ಲ. ಇದೇ
ಊರಿನವನೇ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಧರ್ಮದತ್ತ.
ಈಗ ನನ್ನ ಗುರುತು ನೀನಿಗೆ ತೀಯಿತೆ?"

“ಧರ್ಮದತ್ತನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದ್ದೇ
ಹೊರತು ನೋಡಿಲ್ಲ ನಾನು. ಆದರೆ ಧರ್ಮ
ದತ್ತನು ಕೋಟೀಶ್ವರನಂತಲ್ಲ? ಈ ಕುರಿತು
ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ನೀವು ‘ನಾನೇ ಧರ್ಮದತ್ತ’
ಅಂದರೆ ಯಾರು ನಂಬಿಯಾರು?” ಎಂದಳು
ಅವಳು.

ಆಗ ಧರ್ಮದತ್ತನು ಸೋಮಗುಪ್ತನಿಗೂ ತನಗೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಬಿದ್ದುದೂ, ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ, ತಾನು ಗೆದ್ದುದೂ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ, ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳೂ ಈಗ ಇಳಿದುಹೋಗಿ ಪರಾಶ್ರಯವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಬಂದೆನೆಂದು ಕೂಡಾ ಹೇಳಿದನು.

అ దేంగును ఎనూ అడమూతు దేళ
లిల్లు. ఒందు నిట్టేసిరు బిట్ట—
“అయ్యా! జరుగిదేదొద్దు దేయితు.

ಈಗೇಕೆ? ನೀವಿಗ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಬಾವೀತು? ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಬಿಡಿ. ನಿವ.ಗೇಸೂ ಕೊರತೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ' ಎಂದಳು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ. ಧರ್ಮದತ್ತನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡು, 'ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಒಂದುಕಾರಿ ನಗರ ದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ'ಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟನು.

ಆ ಸಾಯಂಕಾಲವೇ ಧರ್ಮದತ್ತನು, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಂದಿಷ್ಟ ಸಂಚಯನ್ನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು, ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೇ ಒಂದು ಸೇರಿದನು. ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ಕುಮಾರರಾದ ರಾಜವತ್ತ, ಧನದತ್ತರಿಬ್ಬರೂ—“ಎನಸ್ಸಾ, ಅಷ್ಟು ಜೇಗ ಒಂದಿವೆಯಲ್ಲಾ? ನಿನ್ನ ವಿಷಯವೇ ದಿನಾ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದರು.

“ಹೋಗಿ” ಎಂದುಕೊಂಡು ಧರ್ಮದತ್ತನು—
 “ಒಂದು ಜರೂರು ಕೆಲಸವಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ
 ತಿರುಗಿ ಬಂದೆ. ನನಗೆ ಈಗಲೇ ಒಂದು
 ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕಾವಿರ ವಾಹನಗಳು ಬೇಕಿತ್ತು.
 ಕೊಡಿ” ಎಂದನು.

“ಅಯ್ಯೋ! ಈಗ ಹೇಗೆ? ಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ರೇಕ್ಕೆವಿಲ್ಲವಲ್ಲ!” ಎಂದು ಹಿರಿಯವನು
 ಮುಖ ಸೊಟ್ಟುಮಾಡಿದನು.

“ಇಷ್ಟು ಹಣ ನಿನಗೆ ಯಾಕೆ ಆಪ್ತ?”
 ಎಂದು ಚಿಕ್ಕವನು ಕೇಳಿದ.

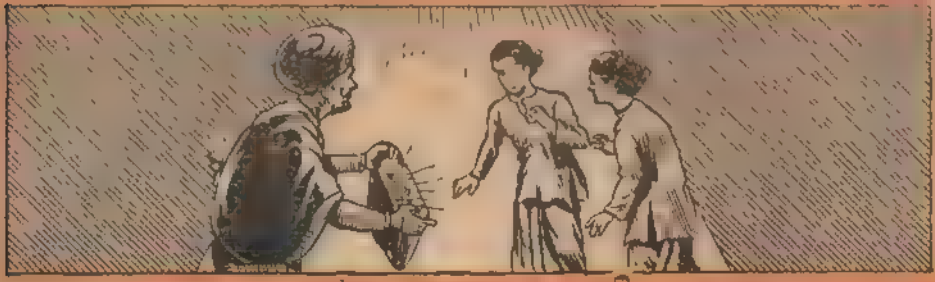
“ನಾನು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆ
 ಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದನು ಧರ್ಮದತ್ತ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುಮಾರರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕೋಪ
 ಬಂತು: “ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣ
 ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಬೇಡವ ಕೆಲಸ
 ಕೈಲ್ಲಾ ಹಾಳು ಮಾಡುವುದೇ? ಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೀಗುಂಟೆ?” ಎಂದು
 ಕೊಗಾಡಿದರು. ಅವರ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ
 ದವರೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಗಂಭೀರ ಗೂಡಿದರು.

ಆಗ ಧರ್ಮದತ್ತನು ಹೇಳಿದ:—ಹುಡುಗ
 ರಿರಾ, ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ

ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೆ.
 ಜಿಳಿಸಿ ದೊಡ್ಡವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ
 ನೀವು ನನಗಾಗಿ ಒಂದೆರಡುಮುಟ್ಟು ವರಾಹ
 ಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾರದೇ ಹೋದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ
 ವಿಷಯ ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ
 ತಕ್ಕ ಜಾಗೃತೆಯಿಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಗೋ
 ನೋಡಿರಿ!” ಎಂದು ಸಂಚಿಯೊಳಗಿರುವುದನ್ನು
 ತೋರಿಸಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಮಣಿ
 ಗಳೂ ರತ್ನಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ
 ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಬೆಸ್ಟಾದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ
 ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಧರ್ಮದತ್ತನು ಮಾತ್ರ
 ತಲೆಯೊಲಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ನಡೆದನು.

ಅಂದು ಸಂಜೆ ತುಂಬಾ ಆಯಾಸದಿಂದ
 ಧರ್ಮದತ್ತನನ್ನು ದಿನಂಗತ ಸೋಮಗು
 ಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಮಕ್ಕಳೂ ತಂಬಾ
 ಆದರಿಸಿದರು. ಧರ್ಮದತ್ತನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋ
 ದುಮೋ. ಆ ಸಂಚಿ ವಿಷಯ ಏನು ರಗಳೆ
 ಯಾಯಿತೋ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ
 ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಧರ್ಮದತ್ತನ ಆದೊಂದು
 ಧರ್ಮದಿಂದ, ಅವಳ ಮಕ್ಕಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ
 ಬಂದು ಬಾಳಿದರು.

ಅಭೇದ್ಯ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವನತೀ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಶೂರಸಿಂಹನೆಂಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಅವನ ತಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ರಾಜ್ಯವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶೂರಸಿಂಹನ ತಂದೆ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಮುಸುಳ್ಳಾದ, ತನ್ನ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೆರೆ ರಾಜರು ಆಗಾಗ ಇವನ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ, ರಾಜ್ಯದ ಬಹು ಭಾಗವನ್ನು ಆಸಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಶೂರಸಿಂಹನು ತಂದೆಯ ಹುಣ್ಣು: ಬಹು ಸಮರ್ಥನು, ಫೀರನು, ದೀಕ್ಷಾಪರನು. ಅವನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ, ತನ್ನ ತಂದೆ ಮಾಡಿದ ಅಕ್ರಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಗೊಳಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ವಿವೇಕಿಗಳೂ, ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಅದವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಅವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊಸ ಆಶೆಯೂ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಹೀಗಿರುತ್ತಾ, ಶೂರಸಿಂಹನು ತನ್ನ ತಂದೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ

ತಿರುಗಿ ಜಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು. ಅವನ ಯುದ್ಧಸನ್ನಾಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಾಲುಗೊಂಡರು. ಕತ್ತಿ, ಕಟಿ, ಧಾಲು, ಬಾಣ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದರು. ಅನೇಕಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಸೈನಿಕ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತರು. ಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯವೂ, ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆಯುಧಗಳೂ ಸಿದ್ಧವಾದುವು. ರಾಜ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಯುವಕರು ವೇದೋಕ್ತವಾಗಿ ರಣದೀಕ್ಷಿಸುನ್ನು ಪಡೆದರು. ಶೂರಸಿಂಹನು ತನ್ನ ತಾತಂದಿರ ಕಾಲದ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಜೈತ್ರಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟನು.

ಈ ಜೈತ್ರಯಾತ್ರೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳು ಶೂರಸಿಂಹನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡುವು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಶೂರಸಿಂಹನು ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕನೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ, ಯುದ್ಧಮಾಡದೆ ಸ್ನೇಹಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಯುದ್ಧವು ಜರುಗಿದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಶೂರಸಿಂಹನಿಗೇ ವಿಜಯವಾಯಿತು. ವಿಜಯ

ಕೆ. ಆರ್. ಸಿಂಹ, ಮದಿಹಾಳ

ಗಳ ಮೇಲೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಎಂತಹ ಪ್ರಬಲ ಸೈನ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಒಳಗೆ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲವೇ ಇನ್ನೊಂದು ಒಳಕೋಟೆ ಬೇರೆ ಇತ್ತು. ಅದರೊಳಗೆ ಯಾರು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೆ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಈ ಅಭೇದ್ಯದ ರಾಜನಿತ್ತು. ಶೂರಸಿಂಹನ ತಂದೆಯ ಅಸಮರ್ಥತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಅಭೇದ್ಯರಾಜನು, ಅವನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಭಾಗವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ತಿರುಗಿ ಪಡೆಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಶೂರಸಿಂಹನು ಈಗ ದುಡೆತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದ.

ಎಂತಹ ಮಹಾ ಸಮರ್ಥ ನಿಗಾದರೂ ಅಭೇದ್ಯಕೋಟೆ ದುರ್ಭೇದ್ಯವೇ ಸರಿಯೆಂದೂ, ಸನ್ಮನೆ ಮುಕ್ತಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದೇ ಹೊರತು ಬೇರೇನೂ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಒಂದೇಬಾರಿ ಬಲಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ಒಳಹೊಕ್ಕರೆ, ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುವುದೇ ಖಂಡಿತವೆಂದೂ, ಶೂರಸಿಂಹನ ಸೇನಾ ನಾಯಕನು ಹೇಳಿದನು.

“ಎನೇ ಇರಲಿ, ಅಭೇದ್ಯರಾಜನು ರಾಜನಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ನಾವು ಕೋಟೆಯ ಮುಕ್ತಿಗೆ ತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದನು ಶೂರಸಿಂಹ.

ಈ ಖಂಡಿತ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ದೂತನೊಡನೆ ಹೇಳಿ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆ ದೂತನಿಗೆ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ನಿರಾತಂಕ

ವಾದಂತೆ ಅವನ ಪರಾಕ್ರಮವೂ, ಅವನ ಸೈನಿಕರ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಇವ್ಮಾಡಿಸಿತು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಒಂದೊಂದೇ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾ, ಸೋತ ರಾಜರನ್ನು ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಾ. ಜಳೇ ಶತ್ರುಗಳೊಂದಿಗೂ ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರೊಂದಿಗೂ, ತನ್ನ ಕ್ಷಮಾಗುಣಗಳಿಂದ ಪ್ರೇಮ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಶೂರಸಿಂಹನು “ಅಭೇದ್ಯ” ಎಂಬ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.

ಅಭೇದ್ಯ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೇ ಅಭೇದ್ಯನಾದ ಕೋಟೆಯಿತ್ತು. ಊರ ಸುತ್ತ ಮೂರು ಬಲವಾದ ಕೋಟೆಗಳಿದ್ದುವು. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಸೈನಿಕರು ಕೋಟೆಯ ಬುರಜು

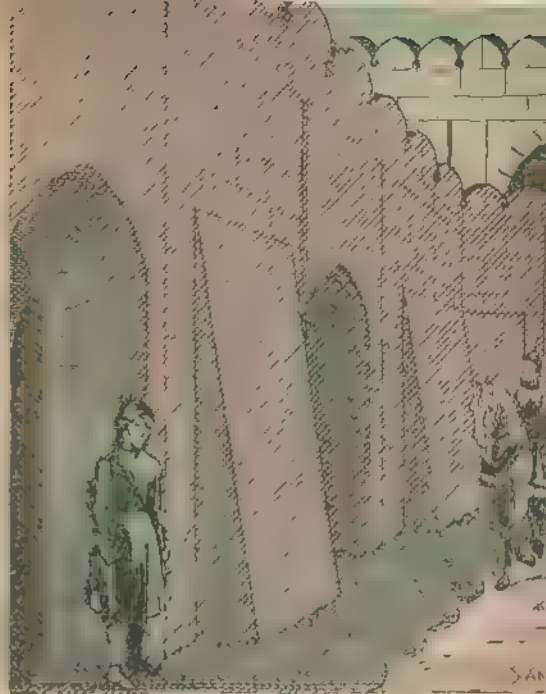
ವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶವಾಯಿತು. ನೇರಾಗಿ ರಾಜಸೌಧ
ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದನು. ರಾಜಭಟ್ಟರು ಅವನನ್ನು
ಕರೆದೊಯ್ದು ಒಬ್ಬಳು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ
ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಆ ಕುಮಾರಿ ರಾಜಲಾಂಛನಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಳು.
ಅವಳ ವಯಸ್ಸು ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ಅಥವಾ
ಇಪ್ಪತ್ತು. ಅವಳು ಶೂರಸಿಂಹನ ದೂತನನ್ನು
ಸುಖಾಸೀನಗೊಳಿಸಿ, ಬಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಹೇಳುವಂತೆ ಕೇಳಿದಳು.

“ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು, ನಾನು ತಂದ ಸಂದೇಶ
ವನ್ನು ಅರಸರ ಮುಂದೆ ಹೊರತು, ಮತ್ತಾರ
ಮುಂದೂ ನಿವೇದಿಸುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದ ದೂತ.

“ನಾನೇ ಅರಸಿ. ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು
ಅಸ್ತಪ್ಪರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಂಚಕಾಲದಿಂದ ಈಗ
ನಾನೇ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದಳು ಆ ಸುದರಿ, ತನ್ನ ಬೆರಳಿ
ನಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಮುದ್ರೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ.

“ದೇವಿಯವರೇ, ನಮ್ಮನ್ನಾಳುವ ಶೂರ
ಸಿಂಹ ಮಹಾರಾಜರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿ
ಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೋಟೆಯನ್ನು ನಾವು
ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ
ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸಂಧಿಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ನಾವು ಮುತ್ತಿಗೆ ತೆಗೆದು
ಲಾಕಿವು. ಈ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ನಿಮಗೆ
ಆಗುವ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ನೀವೇ ಬಾಧ್ಯರು”
ಎಂದನು ದೂತ.

ಅಭೇದ್ಯರಾಣಿ ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ಅಲೋ
ಚಿಸಿ, “ಈ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ
ಹಾಕುವವರಿಗೆ ಕೋಟಿ ನಿಮ್ಮ ವಶವಾಗುವು
ದಿಲ್ಲ. ಅಭೇದ್ಯದ ಅರಸಿಯಾದ ರೂಪವತಿ
ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅರಸರೊಡನೆ
ಹೇಳಬೇಕು” ಎಂದಳು.

ರಾಜದೂತನಿಗೆ ಈ ಸಂದೇಶವು ಅರ್ಥ
ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಎವರಣೆಯನ್ನು
ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿರಾಣಿ ಅವನಿಗೆ ತಮ್ಮ
ಕೋಟಿಯೊಳಗೆ ನ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವ
ವರ್ಷಾಡು ಮಾಡಿದಳು.

ಅವನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಕೋಟೆಯ
ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು

ನೋಡಿದನು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿದ್ದುವು. ಬಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಟರ ಹೊರತು ಸೈನಿಕರಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧವನ್ನು ಕುರಿತೇ ಯಾರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಿತ್ತಿಂವೆ ಮಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ರಾಜದೂತನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಶೂರಸಿಂಹನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು.

ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಶೂರಸಿಂಹನಿಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ರೂಪವತಿಯು ಸಂದೇಶ ಆಪನಿಗೂ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಯುದ್ಧದ ಶಾಸ್ತ್ರವು ತಿಳಿಯದೆ ಏನೋ ಬಾಯಿಗೆ

ಬಂದಂತೆ ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಅನುಭವವಿಲ್ಲದ ಕುಮಾರಿರಾಣಿ. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ರಾಯಭಾರ ಮಾಡುವುದು ವೃಥಾವೇ ಸರಿ, ಎಂದು ಕೊಂಡನು.

ಅಭೇದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ನಿರ್ವಿಚಾರವಾಗಿರುವುದೂ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸೈನಿಕರು ಇಲ್ಲದಿರುವುದೂ, ರೂಪವತಿಯ ಅನುಭವ ಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಲ್ಲವೇ? ಅನುಭವ ಇದ್ದವಳಾದರೆ ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುದೂತರಿಗೆ ಕೋಟಿಯೊಳಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸುವಳೆ?

ಶೂರಸಿಂಹನಿಗೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಬಂತು. ಧಾಳಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದೇ? ಈ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದ ರಾಣಿಯ ಕೈಯಿಂದ, ಈ ಕೋಟಿ ಹೇಗೂ ಪರರಾಜರ ವಶವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ತಾನೇಕೆ ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕು?

ಕೋಟಿಯೊಳಗೆ ಯುದ್ಧಪ್ರಯತ್ನವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಶೂರಸಿಂಹನ ಸೈನಿಕರೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತಾಪವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ವಾಳಿ ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಎರಡು ದಳಗಳು ಸಿದ್ಧವಾದುವು. ಒಂದು ದಳವು ಕೋಟಿಯ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಏರಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ದಳವು ದ್ವಾರವನ್ನು ಭೇದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು.

ಈ ಎರಡು ದಳಗಳ ಕೆಲಸಗಳೂ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿಯೇ ನೆರವೇರಿದುವು. ಕೋಟಿಯ

ಪ್ರಾರವು ದೂಡಿದ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನಂತೆಯೇ ತೆರೆದುಕೊಂಡವು.

ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡವು. ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಎರಿದ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಕೂಡಾ ಎನೊಂದು ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕ ಸೈನಿಕರು ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿಬರಲಿಲ್ಲ!

ಅವರ ಗತಿ ಏನಾಯಿತೋ ಶೂರಸಿಂಹನಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಎರಡುದಿನ ತಾಳಿ ಶೂರಸಿಂಹನು ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ದಾಳಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅದರ ಗತಿಯೂ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಆಯಿತು.

ಆ ಸೈನ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಭೇದ್ಯದ ಒಳಕ್ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದವು. ಶೂರಸಿಂಹನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿ, ತುಂಬಾ ಯೋಚನೆಯೂ ಹಿಡಿಯಿತು.

ಬಳಿಕ ಶೂರಸಿಂಹನು ಇನ್ನೊಂದು ರಾಯಭಾರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಒಂದು ವಾರ ದೊಳಗೆ ಕೋಟೆ ತನ್ನ ವಶವಾಗದಿದ್ದರೆ, ತಾನು ಸರ್ವಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಒಂದೇಬಾರಿ ಧಾಳಿ ಮಾಡಿ, ಕೋಟೆಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದೂ, ಘೋರ ಯುದ್ಧವಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವನಾಶವಾದೀತೆಂದೂ ಬೆದರಿಸಿದನು. ಆಗಲೂ ರೂಪವತಿ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ: 'ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಮುತ್ತಿದರಷ್ಟೇ ಕೋಟೆ ನಿಮ್ಮ ವಶವಾದೀತು' ಎಂಬುದೇ!

ಶೂರಸಿಂಹನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂತು. ರೂಪವತಿ ತಾನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಷ್ಟು ವಂಥವಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿತು. ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ಪರಿಶಾಸ ಮಾಡುವಂತಿದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಗರ್ವವೇ? ಹೊರಗಿನಿಂದ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಬದುಕುವರು? ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯಗಳು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆದಿವೆ. ಬಿಸಿಲಿಗೂ ಮಳೆಗೂ ಚಳಿಗೂ ಅವರಿಮಿತ ಬಾಧೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮುತ್ತಿಗೆ ಶೂರಸಿಂಹನಿಗೇ ಬೇಸರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಒಳಗಿನವರಿಗೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಈ ಸಂಗತಿ ಆ ಕುಮಾರಿರಾಣಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ? ಅವಳು

ಯಾಕೆ ಸಂಧಿಗೆ ಬರಕೂಡದು? ಈ ಅರ್ಥ
ವಿಲ್ಲದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವೇನಿದು?

ಏನಾದರೂ ಸರಿ, ರೂಪವತಿಯ ಗರ್ವ
ಮುರಿಯುವ ವರೆಗೂ ಮುತ್ತಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿಯೇ
ತೀರುವುದು. ಅವನು ಕೋಟಿಯ ಬಾಗಿಲಿ
ಗಿದ್ದಿರಾಗಿ, ತನ್ನ ಗುಡಾರವನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ
ಕೊಂಡ', ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತನು. ರೂಪ
ವತಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನೊಡನೆ
ರಾಜಿಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೋ ಎಂದು ಅವನು
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅಲ್ಲದೆ, ದೂತರು ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ
ವನ್ನು ಹೇಳಿದ ಬಗೆಯಿಂದ, ಅವಳನ್ನೊಮ್ಮೆ
ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಅಕಾಂಕ್ಷೆ ಕೂಡಾ ಶೂರ

ಸಿಂಹನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ
ಅವನಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಅವನ
ಅಶೆ ದಿನೇದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು.

ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆದವು. ಆ ಕಾಶದಲ್ಲಿ
ಚಂದ್ರನು ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿಯೂ
ಹೋದನು. ಸಣ್ಣದಾಗಿ ತೋರಿದ ಚಂದ್ರನು
ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಮರಳಿ
ಸಣ್ಣಗಾದನು. ಚಂದ್ರನಂತೆಯೇ ಶೂರ
ಸಿಂಹನ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಆಯಿತು.

ಬರಬರುತ್ತಾ ಶೂರಸಿಂಹನ ಸ್ಥಿತಿ
ಬಹಳ ಹೀನವಾಯಿತು. ಕೋಟೆಯ ಐದಾರು
ಹರಿದಾರಿಯವರಿಗೆ ಉದಾಗಲೀ ವ್ಯವಸಾಯ
ವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೇಹೋಯಿತು. ಶೂರಸಿಂಹನು
ಆಭೇದ್ಯವನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಶೂರ
ಸಿಂಹನನ್ನು ದೇವರು ಮುತ್ತಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.
ಅವನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಂಡಿ ಸಿಕ್ಕು
ವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾಬಂತು.

ಈ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ತಾನೇ ಮೋಲುವಂತೆ
ಶೂರಸಿಂಹನ ಅಂತರಾತ್ಮಕ್ಕೆ ತೋರ ತೊಡ
ಗಿತು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ತನ್ನ
ಮೇಲೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ವಿರಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತೊಡ
ಗಿತು. ಸೈನಿಕರಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ
ಹೋದರೆ ಸಾಕೆನಿಸಿತು. ಶೂರಸಿಂಹನು
ಹಿಂದಿರುಗುವ ದಿನವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ
ಹಾಕುತ್ತ ಬಂದನು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಬಟ್ಟಚಂದ್ರನು ಆ ಕಾಶದಲ್ಲಿ
ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಾಗುವ ವೇಳೆ.

ಶೂರಸಿಂಹನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ಗುಡಾರದ ಹೊರಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ರೂಪವತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವಳು ಮುಗ್ಧೆಯೇ ಜಾಣೆಯೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವೇನೂ ಈಗ ಇಲ್ಲ.

ಅವಳನ್ನೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಗೌರವ ಭಾವವುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆ ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಯಿತು. ತಾನು ಏನು ಮಾಡುವೆನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆಯೇ ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು.

“ಯಾರು ನೀವು?” ಎಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ ಭಟರು ಕೇಳಿದರು.

“ಶೂರಸಿಂಹನ ದೂತ” ಎಂದನು ಶೂರಸಿಂಹ.

“ಸುಸ್ವಾಗತ! ದಯಮಾಡಿ” ಎಂದು ಭಟರು ವರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಮುಂದೆ ರೂಪವತಿಯ ಭಟರು ಅವನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು, ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ, ಸುಖವಾಗಿ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅವನು ನಿದ್ರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಬೆಳಗಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದನು.

ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಯಾರೂ ಅವನಿಗೆ ಅಡ್ಡು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಕಾವಲುಗಾರರೂ

ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಶೂರಸಿಂಹನು ಸ್ವಲ್ಪಶ್ವಯಾಗಿ ಕೋಟೆಯೊಳಗಿನ ಆವರಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿದನು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಸೊರಗಿ ಬಾಡಿ ಎಲು ಬುಗೂಡುಗಳಾಗಿ ಹೋದ ಮನುಷ್ಯರೇ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಕೋಟೆಯೊಳಗೆಲ್ಲಾ ದಟ್ಟವಾರಿವ್ಯವು ತುಂಬಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನು ಶೂರಸಿಂಹನನ್ನು ನೋಡಿ— “ನೀವಾರೋ ಪರದೇಶದವರಂತಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಿ. ಹಿಂದೆ ಪಂಚಭಕ್ತ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮದಿಂದ ಆತಿಥ್ಯವಿತ್ತ ನಾವು, ಈಗ ಗಂಜಿನೀರಿಗೂ ಗತಿಯಿಲ್ಲವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದನು.

ಶೂರಸಿಂಹನ ಕಣ್ಣು ಮಂಜಾದುವು.

ಅವನು ನೇರಾಗಿ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದನು. ರೂಪವತಿ ದರ್ಶನವೀಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಭಟರು ಅವನನ್ನು ರೂಪವತಿಯ ಸಮಕ್ಷಮಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು.

ಅವಳು, ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಒಡನೇ ಅಂತ್ಯಂತ ಗೌರವ ಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಂದ—“ದೂತ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಾವೇ ವಿಜಯ ಮಾಡಿದಿರಿ. ದೂತರಲ್ಲವೇ?” ಎಂದಳು.

ಶೂರಸಿಂಹನು ಒಂದೆತ್ತೇ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ದೂತರು ಹೇಳಿದುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಂತೆಯೇ ಅವಳೂ ಸೊರಗಿಕೊಂಡು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಅಷ್ಟೆ.

“ನಿನ್ನ ಹಟವು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಆಹಾರವಿಲ್ಲವೆ ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ಮುತ್ರಿಗೆಯನ್ನು ಉದ್ದತೆಗೆಸುವದೇಕೆ? ಸಂಧಿಗೆ ಬರಬಾರದೆ?” ಎಂದು ಶೂರಸಿಂಹನು ಕೇಳಿದನು.

“ಈ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಜಯಿಸಲೇ ಬೇಕೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವಾದರೆ, ಅಂತಃಪುರ

ವನ್ನು ಮುತ್ರಿಗೆ ಹಾಕಿರಿ” ಎಂದಳು ರೂಪವತಿ. ಫಕ್ತನೆ ಶೂರಸಿಂಹನಿಗೆ ಅವಳ ಮಾತು ಈಗ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಕುಳಿತಲ್ಲಿದ್ದೆದ್ದು ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ರೂಪಾ! ನನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಗು. ಇನ್ನು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ರೂಪವತಿ ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ತನ್ನ ಆಸನದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಅಂತಃಪುರವು ಶೂರಸಿಂಹನ ವಶವಾಗಿಹೋಯಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪದೂತ್ರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೋಟೆಯ ದ್ವಾರವು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಒಳಗೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದ ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲಾ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದರು. ಶೂರಸಿಂಹನ ಸೈನ್ಯಗಳು ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕವು. ಅಭೇದ್ಯವು ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗಿತು. ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ರೂಪವತೀ ಶೂರಸಿಂಹರವಿವಾಹ ವ.ಮೋಕ್ಷವವು ರಾಜವೈಭವದಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಮ ರೆ ಯು ವೆ ನೆ ?

ಹಾಲನು ಕುಡಿಸಿ ಮನವನು ತಣಿಸಿ
ಬೆಳೆಸಿದ ತಾಯೆ ಮರೆಯುವೆನೆ?
ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದಲಿ ತಕ್ಕ ಸಮಯದಲಿ
ಇಕ್ಕದೆ ಉಟವ ಮರೆಯುವೆನೆ?
ಎಣ್ಣೆಯ ಸವರಿದೆ ಬೆಣ್ಣೆಯ ತಿನಿಸಿದೆ
ಎನ್ನನು ಸಲಹಿದೆ - ಮರೆಯುವೆನೆ?
ಮನತೆಯ ನಿಟ್ಟು ಕೆಲಸವ ಬಿಟ್ಟು
ಸ್ತನ್ಯವನಿತ್ತುದ ಮರೆಯುವೆನೆ?
ಕಾಡುವ ಎನಗೆ ಹಾಡುತ ಪದವಾ
ಆಡಲು ಕಲಿಸಿದೆ ಮರೆಯುವೆನೆ?
ಅಡುತ ಬೀಳಲು ಮಾಡದೆ ತಡವನು,
ಹಿಡುತ ಹಿಡಿದುದ ಮರೆಯುವೆನೆ?

—ಜೆ. ಎ. ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಕೊಪ್ಪ

ಕಿಟ್ಟುವಿನ ಕವನ

(ಪ್ರಾಸಕ್ತಿ ಸರಿಯಾದ ಪದ ಜೋಡಿಸಿ)

೧. ರಂಗ ಕಡ್ಡ ಕೋಟು,
ಅವನಿಗೆ ಬಿತ್ತು....
೨. ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಬೆಳೆ
ಬೆಳೆಗೆ ಬೇಕು....
೩. ಊರಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು ಬರಗಾಲ,
ಜನರಿಗೆ ಬಂತು....
೪. ಅಣ್ಣನಿಗೊಂದು ಲಗ್ನ,
ಬಹಳಾನಂದ....
೫. ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಫೇಶನ್,
ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ....
೬. ನೋಟಿಗೆ ಬೇಕು ಪೆಪ್ಪಿಲು,
ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ....
೭. ಅಂದು ಕಿಟ್ಟುವಿನ ಜನನ,
ಅವನು ಬರೆದ ಈ....

ಕುಮಾರಿ ನಿರುಪಮಾ

(ಉತ್ತರಕ್ಕೆ 58ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ)

ಗಣಿತ - ರಂಗ

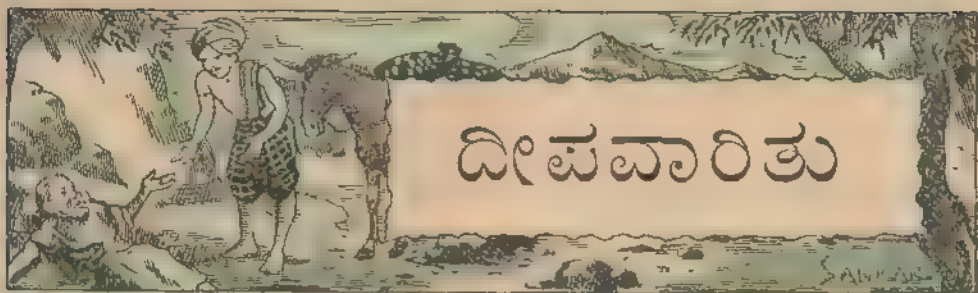
ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತು
ಮನೆಯಲಿ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕಿತ್ತು
ಇಪ್ಪತ್ತು ಹತ್ತು ಮುಪ್ಪತ್ತು
ದಿನಾಲು ಕಾಲು ಕೂಡತಿತ್ತು
ಮುಪ್ಪತ್ತು ಹತ್ತು ನಾಲ್ಕತ್ತು
ರಂಗನು ನೋಡಿದನಾ ಹೊತ್ತು
ನಾಲ್ಕತ್ತು ಹತ್ತು ಐವತ್ತು
ಮೂರಲಿ ಒಂದು ಕೋರಿತ್ತು
ಐವತ್ತು ಹತ್ತು ಅರುವತ್ತು
ರಂಗನು ಹೊಂಚಿದ ಗುರಿಯಿತ್ತು
ಅರುವತ್ತು ಹತ್ತು ಎಪ್ಪತ್ತು
ಪಿಳಿಪಿಳಿನೋಡುತ ಬೆಕ್ಕಿತ್ತು
ಎಪ್ಪತ್ತು ಹತ್ತು ಎಂಭತ್ತು
ಹಾರಿದ ರಂಗನು ಕಾಲ್ಕಿತ್ತು
ಎಂಭತ್ತು ಹತ್ತು ತೊಂಭತ್ತು
ಬಿಕ್ಕಿ ಮೋಡಿತು, ತಪ್ಪೋಯ್ತು
ತೊಂಭತ್ತು ಹತ್ತು ನೂರು!
ರಂಗನಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಜೋರು!

—ಕೆ. ಎ. ಪಾಟೀಲ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ

ತಲೆ ತೆಗೆದರೆ

ಒಂದು ಧಾನ್ಯದ ತಲೆತೆಗೆದರೆ 'ಗರಿ'
ಒಂದು ಜಗಳದ ತಲೆ ಕಡಿದರೆ 'ಹಸು'
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ತಲೆ ಕಡಿದರೆ 'ದೇವ'
ಕ್ಷೌರಿಕನ ತಲೆ ತೆಗೆದರೆ 'ತಂದೆ'
ವಾಸಸ್ಥಳದ ತಲೆ ಕಡಿದರೆ 'ಹೆಂಡತಿ'
ಗಣಪತಿಯ ತಲೆ ಕಡಿದರೆ 'ಮುಂದಾಳು'

ಇದೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ?

ದೀಪವಾರಿತು

ಹಿಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಸೊಬ್ಬ ಅಗಸರವ ನಿಧಿ, ಆ ಅಗಸರವನಿಗೆ ಒಂದು ಕತ್ತೆ ಇತ್ತು. ಹಿಂದು ದಿನ ಅಗಸನು ಒಂದು ಆರಿಸಿದ ಬಟ್ಟೆ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿ, ಕತ್ತೆಯ ಬೆನ್ನಿನ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಾಯಿ ಯಿಂದ ಏನೋ ಹಾಡಿನ ರಾಗವನ್ನು ಹಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಗುಡ್ಡದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಂತನು.

ಬಳಿಕ ಆ ಶಬ್ದವು ಬರುವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಎದೆ ನೋವಿನಿಂದ ತುಂಬಾ ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಪರದೇಶಿಯೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಗಸರವನು ಕನಿಕರದಿಂದ, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕರೆದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು “ಕದಲಲಾರೆ. ಕತ್ತೆಯಮೇಲೆ ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗು” ಎಂದನು.

ಕತ್ತೆ ಹೊರುವಷ್ಟು ಮೂಟೆ ಆಗಲೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ಅವನನ್ನು ಹೊರಲು ಕತ್ತೆಯಿಂದಾದೀತೆ?—ಹಾಗೆಂದು ಆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವನನ್ನು ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ

ಅವನು ಬಟ್ಟೆಯ ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ತಾನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು, ಆ ಪರದೇಶಿಯನ್ನು ಕತ್ತೆಯಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಲುಕಷ್ಟದಿಂದ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.

ಅಗಸನ ಹೆಂಡತಿ ಒಳ್ಳೆಯವಳಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಗರ್ವಾಳಿ. ಆ ಪರದೇಶಿಯನ್ನು ಅವನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳು “ಇದೊಂದು ನನ್ನ ಸತ್ತೀವೇರಿ ಹಾಕಲು ತರುತ್ತೀಯಾ?” ಎಂದು ಬೇಸರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅಗಸನು ಗುಟ್ಟಿನಿಂದ, ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಆ ಪರದೇಶಿಯು ಎದೆ ನೋವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ಅಗಸರವನನ್ನು ಎಚ್ಚಿ—“ತಮ್ಮಾ, ಇನ್ನು ನಾನು ಬದುಕಲಾರೆ. ನನ್ನ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಗಂಧದ ಚಕ್ಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಂದುಂಟು. ಅದರಲ್ಲಿ...” ಇನ್ನೂ ಏನೋ ಪೂರ್ಣ ಹೇಳುವುದರೊಳಗೆ, ಅವನ ಪ್ರಾಣವು ಕೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಅಗಸರವಳು ಎದ್ದಳು. “ಹೂಂ. ಅಂದು ಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಆಯಿತು. ಇವನೊಬ್ಬ ಬಂದು

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ನಲ್ಲಾ. ಇವನ ಗಂಟು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೇ ಕೊಂದಂತೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಂದರೆ ಏನು ಗತಿ!" ಎಂದು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದಳು.

ಅಗಸರವನು ಚುರುಕಾದನು. "ಹಾಗಾದರೆ ಇವನ ಸಂಗತಿ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ, ಈ ಹೆಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹುಗಿದುಹಾಕಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು, ಆ ಹೆಣವನ್ನು ಕತ್ತಿಯ ವೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು.

ಆಗ ಅವನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ. ಇದಿರು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಕ್ಷೌರಿಕ. ಅಗಸರವನು ಹೆಣವನ್ನು ಹುಗಿದು, ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಿಶ್ಚಿತಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆನಾಡಿದ. ಆದರೆ ಆ ಕ್ಷೌರಿಕನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿದ್ಧಿ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಗಸರವನಿಗೆ ಸತ್ತುಹೋದ ಮದುವೆಯಿಂದ ಏನೋ ಗಂಟು ಸಿಕ್ಕಿರಬೇಕೆಂದೇ ಅವನ ಅನುಮಾನ.

ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಕ್ಷೌರಿಕನು, ಆ ಗ್ರಾಮದ ದೊಡ್ಡಯ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಅಗಸರವನು ಒಬ್ಬ ಪರದೇಶಿಯನ್ನು ಕತ್ತಿಯ ವೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ನಂತರ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಜರುಗಿತೋ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು.

ದೊಡ್ಡಯ್ಯನು ಕೂಡಲೇ ಆ ಅಗಸರವನನ್ನು ಬರಮಾಡಿ. "ಏನೋ ನೀನು ದೋಚಿ

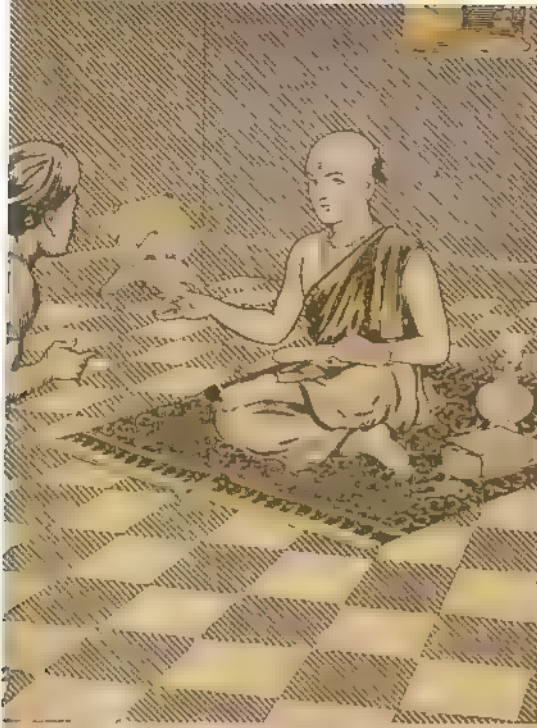

ಕೊಂಡ ಹೆಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ತಂದು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿರುವೆಯೋ" ಇಲ್ಲವೋ? ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅಗಸರವನು—“ಬುದ್ಧಿ, ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಪರದೇಶಿಯ ಹತ್ತಿರ ಸವೆದ ಕಾಸು ಕೂಡಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ವಜ್ರಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇತ್ತು” ಎಂದನು.

ದೊಡ್ಡಯ್ಯನು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಹಳೆಯ ತಾಳೆಯೋಲೆಯೂ, ಎರಡು ಲೋಹದ ಚೂರುಗಳೂ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ತಾಳೆಯೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಗೀಚಿ ಹಾಕಿತ್ತು, ಅದೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡಯ್ಯನು

ಅವಳು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿರುವ ತಾಳೆಯೋಲೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿತು. “ಇದೇನೋ ಯಾರಿಂದಾದರೂ ಓದಿಸಿ ನೋಡಬಾರದೆ?” ಎಂದಳು ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ.

ಒಡನೇ ಅಗಸರವನು ಅದನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅದನ್ನು ಓದಿನೋಡಿ— “ಇದೇನೋ ಮಂತ್ರ! ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿದರೆ ಧನವೆಲ್ಲಾ ವಶವಾಗುವುದಂತೆ!....ಆದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುವಾಗ ಪಂಚಲೋಹಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ದೀಪವು ಬೆಳಗುತ್ತಿರಬೇಕಂತೆ. ಅಂತಹ ಪಂಚಲೋಹದ ದೀಪವು ನಮಗೆಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ?” ಎಂದನು ಶಾಸ್ತ್ರಿ.

ಕೊಡಲೇ ಅಗಸನು ಮನೆಗೆ ಓಡಿಬಂದು ಆ ಗಂಧದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಎರಡು ಲೋಹದ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದಿದವನು. ಕೂಡಲೇ ಅದು ಒಂದು ಹಣತೆ ದೀಪವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಬಳಿಗೆ ತಂದನು. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ, ಅದು ಪಂಚಲೋಹದ ಹಣತೆಯೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಆ ತಾಳೆಯೋಲೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ— “ಅಪರದೇಶಿ ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದನ್ನೂ ಹೇಳಿದ ಅಗಸ. ಅದೇದಿನ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ಬೇಸರದಿಂದ, ಕ್ಷೌರಿಕನಿಗೂ ಅಗಸನಿಗೂ ಎರನೇಡು ಬಯ್ಯು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಅಗಸನನ್ನು ದೊಡ್ಡಯ್ಯನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದು - “ಈ ಬಾರಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ನಿನಗೇ ಇರಲಿ. ಆದರೆ ನೀನು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಶ್ರಮ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಹೋಗು. ಇದೇ ನಿನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ” ಎಂದನು.

“ಅಯ್ಯೋ! ಕರ್ಮವೇ! ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತೆ?” ಎಂದು ಗೋಣಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತನ್ನ ಬಿಡದಿಗೆ ಬಂದು, ಆ ಗಂಧದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು “ಇದನ್ನು ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾಕು” ಎಂದನು.

ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅಗಸನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆ ಗುಡ್ಡದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಆ ಪರದೇಶಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು, ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣಕೆಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದನು. ಆ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ತಾಳೆಯೋಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿದನು.

ಆಗ ಕತಕತವೆಂಬ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಬರ ಪೊಡಗಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಇದಿರಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಡ್ಡದ ಬುಡದ ಬಾಗಿಲೊಂದು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಯೂ ಅಗಸನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಡುತ್ತಾ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಆ ಬಾಗಿಲಿನೊಳಗೆ ಹೋಕ್ಕರು. ಕೆಳಗೆ ಮೆಟ್ಟಿಲಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನಿಳಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಷ್ಟು ಅಗಲವಾದ ಕಂಚಿಕೊಂಡು ಬೋಗಣೆಯಿತ್ತು. ಅದರ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಯಕ್ಷನೊಬ್ಬನು ನಿಂತಿದ್ದ. “ದೀಪವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಿಸಬೇಡ” ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅಗಸರವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು.

ಯಕ್ಷನು ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಮೆಲ್ಲನೆ ಆ ಭೋಗಣೆಯ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನೆತ್ತಿದನು. ಆಹ್! ಅದರೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಅನರ್ಘವಾದ ರತ್ನಗಳು! ಅಭರಣಗಳು! ಬಂಗಾರಗಳು! ಮತ್ತು ಮಾಲೆಗಳು! ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ವಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸಿದಷ್ಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು.

ಅನಂತರ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ದೀಪವನ್ನು ಆರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಒಡನೆಯೇ ಗುಡ್ಡದ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಯಿತು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಗಸನನ್ನು ಕುರಿತು—“ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೂಡಾ ಹೇಳಬಾರದು” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಇಬ್ಬರೂ ಅವರವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು.

ಅಗಸನು ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಎದ್ದು “ಈ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಊರೂರು ತಿರುಗಿಬಂದಿರಾ?” ಎಂದು ಪಾರಾಯಣಮಾಡ ತೊಡಗಿದಳು.

ಆಗ ಅವನು—“ಸುಮ್ಮನಿರು. ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಬೇಡ. ಇದು ನೋಡು. ನಾನೇನು

ಮೃನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಊದಿಬಿಟ್ಟನು. ದೊಡ್ಡ ಮೃನು ಕೆಲವುಮಂದಿ ಬಂಟರನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಆಗಸನ ಮನೆಯನ್ನು ಶೋಧಿಸುವಾಗ, ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳೂ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳೂ ದೊರಕಿವು.

ಆಗ ದೊಡ್ಡಯ್ಯನು ಆಗಸನನ್ನು ಗದರಿ ಕುತ್ತ,—"ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ಪರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೆಲ್ಲಿದೆ?" ಎಂದನು.

ಆದಕ್ಕೆ ಆಗಸನು—"ಸ್ವಾಮಿ. ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ಕೊಂದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ. ನನಗೋದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ನಡುಗುತ್ತಾ.

ಕೂಡಲೇ ಬಂಟರು ಹೋಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಗ. ದೊಡ್ಡಯ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಮೃನು—"ಅಯ್ಯಾ ದೊಡ್ಡಯ್ಯನವರೇ, ಏಕೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿವಿರಿ?" ಈ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇವೆ. ಬನ್ನಿ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ನೀವೂ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು" ಎಂದನು.

ದೊಡ್ಡಯ್ಯನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಆ ರಾತ್ರಿ ಅವರಿಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ತಾಸೂ ಹೊರಟನು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕ್ಷೌರಿಕನೂ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಲೇ, ಆಗಸನು ಮಂತ್ರದ ದೀಪವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಓದ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ

ಮೃನು ಹೋದೆ ನೆಂದುಕೊಂಡೆಯಾ?" ಎಂದು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವಳ ಕೊಠಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದನು. ಅವಳು ಬ್ರಹ್ಮಾ ನಂದನಡುತ್ತ "ಇದು ಎಲ್ಲಿಯದು, ಹೇಳಿ ತೀರಬೇಕು" ಎಂದು ಒಂದೇ ಹಟಹಿಡಿಯ ತೊಡಗಿದಳು.

"ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ ತಿಳಿಯಿತೆ?" ಎಂದಂದು ಆಗಸನು ಗುಟ್ಟನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಅವಳು ಬೇರೆ ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕ್ಷೌರಿಕನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹತ್ತಿರಮಾತ್ರ "ನೋಡಿದಿಯಾ ಈ ನನ್ನ ಹಾರ?" ಎಂದು ಗುಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಇನ್ನೇನಿದೆ? ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಅದು ಕ್ಷೌರಿಕನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ಹೋಗಿ ದೊಡ್ಡ

ಚಂದಮಾಮ

ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಒಳಗಡೆ ಯಕ್ಷ ನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೆ ದೊಡ್ಡ ಯ್ಯನೂ ಕ್ಷೌರಿಕನೂ ಹೆದರಿ ನಡುಗಿದರು. “ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿ ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಯಾರೂ ಬಾ-ದ ತೆ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕಾ-ವಲಿರುತ್ತೇವೆ” ಎಂದನು ದೊಡ್ಡಯ್ಯ.

ಪಳಗಿದವರಾದ ಅಗಸನೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ನಾಲ್ಕರಿಗೂ ಪಾಲುನಷ್ಟು ನಾಣ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿದ್ದ ಕ್ಷೌರಿಕನು ದೊಡ್ಡಯ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು—“ಅವ- ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ತಾಳೆಯೋಲಿಯನ್ನು ನಾವೇ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ದನು.

“ಹೌದು. ಅದೇ ನನಗೂ ತೋರಿತು. ಆದೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು?” ಎಂದನು ದೊಡ್ಡಯ್ಯನು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಗಸನೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದು—“ಇಗೂ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲು ಎಷ್ಟುತ್ತಾ ಅವರು ತಂದುದರಲ್ಲಿ, ಕೊಂಚಭಾಗವನ್ನು

ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನೂ ಮಿಗಿಲಿಸ ವಂತಹ ಒಂಗಾರ ಮುತ್ತು ರತ್ನಾದಿ ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇದ್ದವು. “ಇಷ್ಟೇನಾ ಅಲ್ಲಿರು ವುದು?” ಎಂದನು ದೊಡ್ಡಯ್ಯ.

“ಇಷ್ಟೇನು ಅಷ್ಟೇನು? ಇನ್ನೂ ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಅಲ್ಲಿವೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರಿಂ ದಾದೀತು?” ಎಂದನು ಶಾಸ್ತ್ರಿ.

“ಅಗವೇನು? ನಾವು ತುತ್ತೇವೆ. ಇರಿ- ಎಂದಂದು, ದೊಡ್ಡಯ್ಯನು, ಕ್ಷೌರಿಕನನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಗುಡ್ಡದಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಕ್ಕನು.

ಅವನಿಬ್ಬರೂ ಕೆಳಗಿಳಿದರೋ ಇಲ್ಲವೋ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಗಾಳಿ ಬಂದು, ಕ್ಷೌರಿಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ದೀಪವು ಗಪ್ಪನೆ ನಂದಿ ಹೋಯಿತು. ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಗುಡ್ಡದ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು.

ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅಗಸನನ್ನು ಕುರಿತು—“ನೋಡಿದಿಯಾ, ಇವರು ಅತ್ಯಾಶೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಅಕುತಿಯಾದರು. ಇನ್ನು ನಮಗೂ ಇಲ್ಲ, ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಒಳ್ಳೇ ಪಾಪವಾಯಿತು ನಮಗೆ” ಎಂದನು. ಬಳಿಕ ಇಬ್ಬರೂ ಅವರವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು.

ಯಾ ರೋ ?

ಯಾರಯ್ಯಾ ನೀನು ?
 ಸೆಮ್ಗುರ್ತಿಲ್ದ ಮನ್ನಾ ಸಾಮಿ.
 ಯಾವಾರಯ್ಯಾ ನಿಂದು ?
 ಎಲ್ಲಾ ನಂದೂರೇ ಸಾಮಿ.
 ಎಲ್ಲೋ ನೀನಿರೋದು ?
 ನಿಮ್ಮಿರೇ ಇದ್ದೇನಲ್ಲಾಮಿ.
 ನಿನ್ ಹೆಸ್ರೇನೋ ಮೊಂಡಾ ?
 ನೀನ್ ಕರ್ವದೇ ನನ್ ಹೆಸ್ರಾ ಸಾಮಿ.
 ನಿನ್ನ ಪ್ಪನ ಹೆಸ್ರೇನಯ್ಯಾ ?
 ಅವರಪ್ಪನಿ ಗೊತ್ತು ಸಾಮಿ.
 ನಿನ್ನನೆ ಎಲ್ಲೋ ಇರೋದು ?
 ಈ ನೆಲ್ಲಮೇಲೇ ಉಂಟಾಮಿ.
 ಏನೆಲ್ಲಾನೋ ನೀನ್ಮಾಡೋದು ?
 ಕುಲ್ ಕೆಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತೇನ್ನಾಮಿ.
 ನೀ ನ್ಯಾವ ಕೆಲಾನಯ್ಯಾ ?
 ಗಂಡಕ್ಕುಲದೋನ್ನಾಮಿ.
 ಏನಯ್ಯಾ ಹಾಗ್ಗುಳೋದು ?
 ಅದು ನಾಯಿ ಸಾಮಿ ಬಗುಳೋದು.
 ಸಾಕ್ ಮುಚ್ಚೋ! ನಿಂಗೇನ್ ಬೇಕೋ ?
 ಓಂದು ಕಾಸ್ ದಯನಾಡ್ತಾಮಿ!
 ಇಕೋ, ಹೋಗ್ ದಯನಾಡಯ್ಯ!
 ನಿಂಪುಣ್ಯಾ! ನಮಸ್ಕಾರ್ ಸಾಮಿ!

—ಎಲ್. ನಾರಾಯಣ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಎಕೆ ?

೧. ಸತ್ತದೇಹವು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವುದೇಕೆ ?
 ೨. ಮೂಸಳ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ ?

—(ಉತ್ತರ: 58 ನೇ ಪುಟ)

“ಸ”ಕಾರದ “ಸರ”

ಸಕ್ಕರೆ ಪಟ್ಟಣದ ಸರೋಜಳು, ಸಂಗಾತಿ ಸರಸ್ವತಿಯೊಡನೆ, ಸಂಚಿ ಮೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಸರೋವರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಹೊರಟಾಗ, ಸರೋಜಳ “ಸರ” ಸರಕ್ಕನೆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತು.

“ಸ”ಕಾರದ “ವಂಚಾಯ್ತಿ”

ಪಂಡರಾಪುರದ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ, ಪದ್ಮನಾಭ ಭಟ್ಟರು, ಪಂಚಮಿದಿನ, ಪಂಚಿ ಉಟ್ಟೊಂಡು ಪಂಚಾಂಗ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಪರಮೇಶ್ವರಭಟ್ಟರೊಡನೆ ಪರಮಾನಂದದಿಂದ, ಪಂಚಾಂಗ ಹೊಡೆದುತ್ತಾ, ಫಣಿಭಟ್ಟರಮಗ ಪುಟ್ಟಭಟ್ಟರ ಸಂಕಜಮ್ಮನ ಮದುವೆಗೆ ಪುರೋಹಿತ ಪುರಾಣಿಕರಾದರು.

“ರಾ”ಕಾರದ “ರಾಮಾಯಣ”

ರಾಂಪುರದ ರಾಮಾಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, “ರಾಮ ನವಮಿ”ದಿನ ರಾಮನಗರದ ರಾಮರಾಯರು, ರಾಮಮಂದಿರದಲ್ಲಿ, ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೂ, ರಾಮ ವಾರಾಯಣನನ್ನೂ, ರಾಮಾಯಣ ಕಥೆಯನ್ನೂ, ರಾಮ ಮುನಿಯನ್ನೂ, ರಾಗರಸ ವತ್ತಾಗಿ, ರೂಪಿಸಿ (ಪೇಳಿ)ದರು.

—ಅಂಡಗಾರು, -ಗಾಂಟಿವನ್, ಕೊಪ್ಪ

ಮಧುರಾ

‘ಮಧುರಾ’ವನ್ನು ತಿರುವಿಡಾಕ್ಕು,
 ಮಧ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಓದು ಸಾಕು,
 ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಈ
 ಪುಣ್ಯನಾಮ ಹಿಡಿಸದೋ
 ಅವನು ಬೇಕಾದರೆ ಆ
 ಮಧ್ಯಾಕ್ಷರ ಪಡೆಯಲಿ!

ಶಂಕರದೇಸಾಯಿ, ಮುನಿರಾಬಾದ

ಆಗುವುದೋ ನೋಡು

(1) ಈ ಕೆಳಗೆ ಆರು ಗ್ಲಾಸುಗಳೂ ಅವುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸಂಪೆಗಳೂ ಇವೆ. ೨-೪-೬ ನೇ ಗ್ಲಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವರೆಗೆ ಸಾಸಿಮುಸಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ಲಾಸನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕದಲಿಸಿ, ಖಾಲಿ

గ్లాసుಗಳು మూడూ, పానీయవ గ్లాసు గలు మూడూ ఒహోందు విభాగవాగువంతే బీర్ఫడిస బట్టియా?

(2) ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆಯ ಗಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೀನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಿ ಹಚ್ಚಿ ದೀಪ ಬೆಳಗಿಸಬಲ್ಲೆಯಾ?

(3) ఒಂದು కళింగరాజును తగిచుకొని. అవర ఎరడు మూలే నొనగలన్నా ఓడిచు క్కేగలన్నా కట్టికొని. ఓడిక బిడదేయి కళింగపిన్ద్రాదు గంటు హాకబట్టెమా?

[ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡು]

[illegible]

(2) ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಎಂದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂದರೆ ಪಡೆ ಅಥವಾ ಪಡೆ ಎಂದರ್ಥ. ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂದರೆ ಪಡೆ ಅಥವಾ ಪಡೆ ಎಂದರ್ಥ. ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂದರೆ ಪಡೆ ಅಥವಾ ಪಡೆ ಎಂದರ್ಥ.

(1) 2ನೇ ಗ್ರಾಸು ತೆಗೆದು ಬೆರಲೆಯದನ್ನು 5ನೇ ಗ್ರಾಸಿಗೆ ಸುರ. ಅ ಖಾಲಿ ಗ್ರಾಸನ್ನು ಎತ್ತೋ ಅರ್ಥ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ನೋಡು.

ಕಂಕಾಳೀ

ಹೆರೇನೆಂದರೆ ಹೇಳಬಾರದ ಒಂದೂರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಭಯಂಕರ ಊರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದವು 'ಕಂಕಾಳೀ' ಎಂಬೊಬ್ಬಳು ದೊಡ್ಡ ಮುದುಕಿ, ಮಂತ್ರವಾದಿವಿ.

ಅವಳ ಮಂತ್ರ ಅಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ; ನಾಯಿಯನ್ನು ಟಗರು ಮಾಡ್ತಾಳೆ, ಮನುಷ್ಯ ರನ್ನು ಮಂಗಳ ಮಾಡ್ತಾಳೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾಳೆವೆ? ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ! ಹಾಗೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ ನಾಯಿ-ಮಂಗಳಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಬೇಯಿಸಿ ತಿಂದುಬಿಡುತ್ತಾಳೆ-ಅಂತ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ವಿಧವಾಗಿ ಅವಳ ಕತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಸಂಗತಿ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ರಾಕ್ಷಸ ಕೇಳಿ ಬಿಟ್ಟ. 'ಇಂಥಾ ತೀನೀ ತಿನ್ನುವ ಕಂಕಾಳೀ ರಕ್ತ ಎಷ್ಟು ರುಚಿಯೋ' ಎಂದು ಅವನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿ ಬಂತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನೇ ತಿಂದುಬಿಡಬೇ ಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ. ಅವನೂ ಮಾಯವಿ. ಕೂಡಲೇ ಅವನೊಬ್ಬ ಸುಂದರ

ರಾಜಕುಮಾರನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಕಂಕಾಳೀ ಮನೆಗೆ ಬಂದು "ಓ, ಮುದ್ದಿನ ಮೂಟೇ, ಕಂಕಾಳೀ! ನಿನ್ನ ಚೆಂದಾನ ನೋಡಿ ಬಂದೆ ನಾನು. ನನ್ನ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ?" ಎಂದ.

ಕಂಕಾಳೀ ತನ್ನ ಬೊಚ್ಚು ಬಾಯನ್ನು ತೆರೆದು ನಗುತ್ತಾ—"ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನನ್ನ ನನ್ನೂರಿಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ಓ! ನನ್ನ ಹೆಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊ! ಒಂದೇ ನಿವಿಷದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದುಬಿಡ್ತೇನೆ" ಎಂದ ರಾಕ್ಷಸ.

"ಸರಿ" ಎಂದು ಕಂಕಾಳೀ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಳು. ರಾಕ್ಷಸ ಮೂರಡಿ ನಡೆದ. ಮತ್ತೆ ಭೂಮಿಯನ್ನೊಂದು ಒದ್ದ. ಭಡಾಲ್ಲಂತ ಭೂಮಿ ಭಾಗಾಗಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾಯ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿದ. ಆಗ ರಾಕ್ಷಸನ ಗುಟ್ಟು ಮಂತ್ರವಾದೀ ಮುದುಕಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಳು.

ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕಂಕಾಳಿನ ಕೆಳಗಿಳಿಸ ಸೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟು ಸ್ವಯತ್ನವಟ್ಟರೂ ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮುದುಕಿ ಅವನ ಹೆಗಲಿಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವ ವಿಚಾರವಂತೂ ಇರಲಿ, ಈ ಪಿಶಾಚಿಯು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ಸಾಕೆಂದಾಯಿತು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ!

ಅವನು ಆ ಮುದುಕಿಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೇ ನಡೆದನು. ತನ್ನ ಗೆಳೆಯ ನಾದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನೊಡನೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ-

ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ—“ಅರೇ, ಹುಚ್ಚಾ! ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದೆಯೋ ಈ ಹೊರೆ! ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಾ ಹೋಗು” ಅಂದ.

ರಾಕ್ಷಸ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಆಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗೊಲ್ಲ ಬಂಟಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾ—“ಭರೇ! ಈ ಕತ್ತೇ ಒಜ್ಜೇನ ಎಷ್ಟು ದಿನದಿಂದ ಹೊರುತ್ತಿದ್ದೀಯೋ!” ಎಂದ.

“ಇವರಾರೋ ದೇವತೆಯೋ! ನನ್ನ ವಿಷಯ ಇವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು?” ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು, ತನ್ನ ಸಂಕಟವನ್ನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

“ಓಸ್, ಇಷ್ಟೇನಾ? ನಿನ್ನ ಹೊರೇನ ನನ್ನ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹಾಕು” ಎಂದ ಆ ಗೊಲ್ಲಬಂಟಿ.

ಬಳಿಕ ಗೊಲ್ಲಬಂಟಿ ಮುದುಕಿಯ ಕಿವಿ ಯಲ್ಲಿ “ಈ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ನಾನು ತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿ

ಕಲಿಸ್ತೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಹೆಗಲಿಗೆ ಬಾ” ಎಂದ. ಮುದುಕಿ ಒಪ್ಪಿದಳು. ಅವನು ಏನು ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿದೋ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ಹೆಗಲಿನ ಮುವಿ ಕಂಕಾಳಿ ಹೊರೆಯನ್ನು ಗೊಲ್ಲನ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ. ಗೊಲ್ಲನು ಆ ಹೊರೆಯೊಂದಿಗೆ ಪುಟಚಂಡಿ ನಂತೆ ಓಡಿದ.

ರಾಕ್ಷಸನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ “ಈ ಹುಚ್ಚ ಗೊಲ್ಲ ಇನ್ನು ತಿರುಗಿ ಬರುವುದುಂಟೆ?” ಎಂದು ಕೊಂಡು ನಕ್ಕ. ಬಳಿಕ ಅವನ ಕುರಿ ಮಂದೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನೋಡಿದ. ಕುರಿಗಳನ್ನಾದರೂ ತಿಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡವೆಂದು.

ಆಗ ಆ ಗೊಲ್ಲಬಂಟಿ ಅವನಿಗಿರು ಬಂದು ನಿಂತು—“ಎನೋ ಇದು! ಆ ಮುದಿ ಕಂಕಾ

“ಹಾಗಾದರೆ, ಬಂಟಾ, ನಾ ನಿನಗೊಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ದೇಶದ ರಾಜನ ಮಗಳನ್ನು ಹಿಡೀತೇನೆ. ಅವಳಿಗೆ ಮಾತೂ, ಮಕ್ಕಳೂ, ಊಟಾ, ನೋಟ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಡ್ತು ಹೋಗುತ್ತೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಇವತ್ತಿ ಗೆಮೂನ ತೊಂದನೇ ದಿನ ನೀನು ಬಂದು, ಅವಳ ಕಿವಿ ಹತ್ತಿರ ‘ನಾನು ಗೊಲ್ಲಬಂಟ’ ಅನ್ನು. ಕೂಡಲೆ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ತೇನೆ. ವತ್ತೆ ನೋಡು ನಿನಗೆ ಹೊಡೆಯೋ ಅದೃಷ್ಟಾನ!” ಎಂದನು ರಾಕ್ಷಸ.

ಗೊಲ್ಲನು “ಎನ್ನ ಉಪಕಾರ ನೋಡ ಬೇಕೆಂತಲೇ ನಿನಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದೆ” ಎಂದು ಹೊರಟು ಹೋದ. ಅವನು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ, ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದರೂ ಒಂವೇ ಮಾತು! “ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಏನೋ ಆಯಿತು! ಮಾತಿಲ್ಲ ಕತೆಯಿಲ್ಲ! ಊಟವಿಲ್ಲ ಆಟವಿಲ್ಲ...” ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

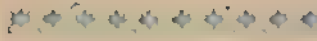
“ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿದವರಿಗೆ ಅರ್ಧರಾಜವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡ್ತಾರೇ!” ಎಂದು ರಾಜನು ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸಿದ್ದೂ ಕೇಳಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ವೈದ್ಯಮಾಡುವ ಮಾತೇ ಮಾತು.

ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಗೊಲ್ಲ ಬಂಟನು ಅರಮನೆಗೆ ಹೊರಟ. ಕೋಟೆಯ ಬದಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಎಷ್ಟೊಂದು ವೈದ್ಯರೂ, ಮಂತ್ರವಾದಿಗಳೂ, ತಂತ್ರ ಶಾಲಿಗಳೂ ಮುಖ

ಳಿನ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ನನ್ನ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡುಕೊಟ್ಟಾ! ಭಲೇ” ಎಂದು ನಕ್ಕ.

“ಅದರೇ ಗೆಳೆಯಾ, ನನಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ನಿನ್ನ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡುಕೊಂಡೇನೆ? ಅವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಲ್ಲಾ, ನೀನು ಆ ಪಿಶಾಚೀನ ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡ್ಯೋ?” ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ಅದಕ್ಕೇನು? ಓ ಅಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರು ಬಿಡ್ತು ಸಾಯುವ ಹಾಳು ಗುಂಡಿಯುಂಟು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬಂದೆ. ಅಗ ನನ್ನ ಗೊಂಗಡಿ ಕಂಬಳಿನ ಅದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿತು. ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿಂತ ಆ ಕಂಬಳಿಯೊಂದಿಗೇ ಹಾಕಿ ಬಂದೆ” ಎಂದನು ಗೊಲ್ಲಬಂಟ.

ಬಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಾರಿಂದಲೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಗೊಲ್ಲನ ವೇಷವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾವಲುಗಾರರು ಅವನನ್ನು ತಡೆದರು. ರಾಜಕುಮಾರೀನ ತಾನು ಸರಿಮಾಡುವೆನೆಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟರು.

ಒಳಗೆ ಹೋದ ಗೊಲ್ಲ ಬಂಟಿ. ಮಂತ್ರಾತಂತ್ರ, ಅಟ್ಟಿ ಕಾಸ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ. ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳೆಲ್ಲಾ ತರಿಸಿದ. ತನ್ನ ಸುತ್ತೂಹರವಿ ಕೊಂಡ. 'ಹ್ರಾಂ ಹ್ರಾಂ' ಎಂದು ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿದ. ಕಡೆಗೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ತಿರುಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ.

ಕೂಡಲೇ ರಾಕ್ಷಸನು ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾ “ಎಲೋ! ಜಾಗ್ರತೆ! ಇನ್ನೆಲ್ಲಾದರೂ ಇಂಥಾ ವೈದ್ಯ ಮಾಡ ಬೇಡ! ನಿನ್ನ ತಲೆ ನೂರು ಹೋಳಾದೀತು!” ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಸರಿಯಾದಳು. ಕೋಟಿಯೊಳಗೆ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಿದುವು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಗೊಲ್ಲ ಬಂಟಿನ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಅವನು ರಾಜನೂ ಆದ. ಆದರೆ ಕತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಇದೆ.

ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತರೆ ತಾನೇ? ಹೋಗಿ ಪಕ್ಕದ ದೇಶದ ಅರಸನ ಮಗಳನ್ನು

ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. ಮತ್ತೇನು? ಅವಳಿಗೂ ಭೂತ ಬಾಧೆ ಬಡಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆ ರಾಜ ಎಷ್ಟೋ ವಧು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ. ಎಸೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗೊಲ್ಲಬಂಟಿನ ಸುಟ್ಟ ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ವಾರ್ತೆ ಕಳಿಸಿದ ಆ ರಾಜ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಗೊಲ್ಲ ಬಂಟಿನಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ರಾಕ್ಷಸನು ಹೇಳಿದ ಕಟ್ಟಕತೆ ಮಾತು ಅವನ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಅದರಿಂದ ಆತನು “ಆಯ್ಯಾ, ನಾನು ಮಾಂತ್ರಿಕನಲ್ಲ. ತಾಂತ್ರಿಕನಲ್ಲ, ವೈದ್ಯನಲ್ಲ; ಒಂದು ವರದಿಂದ ಈ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗುಣ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನಾದೆ, ಅಷ್ಟೇ” ಎಂದು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ರಾಜ, “ ನನ್ನ ಮಗಳ ದೀರ್ಘ
ಗುಣ ಮಾಡಲು ನಿನ್ನಿಂದಾಗದಿದ್ದರೆ,
ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗು” ಎಂದು
ಖಂಡಿತ ಸುದ್ದಿ ಕಳಿಸಿದ. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡು
ವುದು? ಧೈರ್ಯವೇಗತಿ!

“ಸರಿನೋಡೋಣ” ಎಂದುಕೊಂಡು ಗೊಲ್ಲ
ರಾಜ ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಕೋಟಿಯೊಳಗೆ
ಹೋಗಿ ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರಗಾರ
ನಂತೆ ನಟನೆ ಮಾಡಿದ. ಏನೋ ಮಂತ್ರೋ
ಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದ.

ಬಳಿಕ ಅವಳ ಕಿವಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ,
“ಎಲೋ, ನನಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದನನೇ,
ನಾನೇನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರ ಸೇಕೆಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ
ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಂದೆ. ಆಪೊತ್ತು ನಾನು
ಹಾಳು ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಕಂಕಾಳೇ
ಮುದುಕಿ, ಸತ್ತೇಹೋದೊಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.
ಅವಳಿಗ ಎದ್ದು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ನಿನ್ನ ಸೇವೆ
ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ
ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆಯವರೆಗೂ

ಬಂದಾಯಿತು. ನೀನು ನನಗೆ ಉಪಕಾರ
ಮಾಡಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ ಅಂತ, ಇವನ್ನು ನಿನಗೆ
ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಓಡೋಡಿ ಬಂದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ
ನೀನು....”

ಗೊಲ್ಲರಾಜನು ಮಾತು ಮುಗಿಸುವ
ವೇದಲೇ, ‘ಕಂಕಾಳೇ’ ಎಂಬ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ
ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ, ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ‘ಅಯ್ಯೋಮ್ನೋ’
ಎಂದೊಂದು ಕೇಕೇ ಹಾಕಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ
ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದ! ಹೋದವ
ನೇರಾಗಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಕ್ಕು ಅಡಗಿ
ಕೊಂಡ!!

ಇನ್ನೇನಿದೆ? ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯೂ ಗುಣ
ವಾದಳು. ಅವಳು ಗೊಲ್ಲರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ
ಸಕ್ಕಳು. ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.
ಬಳಿಕ ಮಗಳ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ, ಆ ರಾಜ
ಅವಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಅವನಿಗೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟನು.

ಆದೃಷ್ಟವಂತನಾದ ಗೊಲ್ಲಬಂಟಿ ಗೊಲ್ಲ
ರಾಜನಾಗಿ, ಇಬ್ಬರು ರಾಣಿಯರೊಂದಿಗೆ
ರಾರಾಜಿಸಿದ!

ಬಾವಲಿಯೂ ಕತ್ತಲೆಯೂ

ಬಾವಲಿ, (ಗಬಿಲ) ಸುಮಾರು 60,000,000 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಚರಿಸುತ್ತ ಬಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತೆ?

‘ರಾಡಾರ್’ ಎಂಬ ಯಂತ್ರವು, ರೇಡಿಯೋ ತರಂಗಗಳ ವ್ಯಾಸಾ ಬರುವ ಮೋಗುವ ವಿಮಾನಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಈ ತರಂಗಗಳು ನೇರಾಗಿ ಮೋಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೊಂದು ವಸ್ತು ತಗಲಿದರೆ ಕೂಡಲೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಆಗ ಬರುವ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿಯಿಂದ, ಆ ವಸ್ತು ಏನೋ ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಬಾವಲಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕ್ಷಮದ ರಬ್ಬ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಬಿಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ‘ರಾಡಾರ್ ಸಿಗ್ನಲ್’ ಅನ್ನುವರು. ಇವು ಬಾವಲಿ ಸುಚರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ನುಥದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಗಲಿದರೂ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಸಿಗ್ನಲ್ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಆಗ ಅದು ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಗಕ್ಕನೆ ಮಾರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣನ್ನು ಬಿಗಿದರೂ ಅವು ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಹಾರಬಲ್ಲವು. ಕಿವಿಯನ್ನೂ ಬಾಯಿಯನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವು ಹಾರಲಾರವು.

ಅವು ಹಾರುವ ಮೊದಲು ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ಹತ್ತರಂತೆ ರಾಡಾರ್ ಸಿಗ್ನಲ್‌ನಂತಹ ಶಬ್ದ ಬಿಡಲು ತೊಡಗುವುದಂತೆ. ಹಾರಲು ತೊಡಗುತ್ತಲೇ ಇವು ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ೩೦ ರಂತೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಂತೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿ ತಿರುಗಿಬಂದಾಗ ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ೫೦ರಂತೆ ಬಿಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿ ಕೂಡಾ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದು, ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದೇನೋ ಬಾವಲಿಗೆ ತಿಳಿದುಮೋಗುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ದೃಷ್ಟಾಂತ

ಅಕಬರ ಬಾವಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಆಸ್ಥಾನದ ಕವಿಗಳಿಗೂ, ಪಂಡಿತರಿಗೂ, ವೀರರಿಗೂ ತುಂಬಾ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಬೀರಬಲನಿಗೂ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚುಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ “ಎಷ್ಟಾದರೂ ಕೊಡುವವನ ಕೈ ಮೇಲೆಯೇ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವನ ಕೈ ಕೆಳಗೇ” ಎಂದನು ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತಾ.

“ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೊಡುವವರ ಕೈಯೇ ಕೆಳಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವನ ಕೈಯೇ ಮೇಲಾಗುವುದೂ ಉಂಟು” ಎಂದನು ಬೀರಬಲ. “ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಬಾವಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

“ನನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ನನ್ನ ನನ್ನ ಬುರುಡೆ ಮನೆಮಲ್ಲೆಯೇ ಮರೆತು ಬಂದೆ” ಎಂದನು ಬೀರಬಲ.

“ಇಗೋ ಸೇವೆ” ಬಾವಳು ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಬಂಗಾರದ ನನ್ನ ಬುರುಡೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಮೇಲಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಿರಬಲನಿಂದ—“ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇದೇ ದೃಷ್ಟಾಂತ!” ಕೇಳಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿದರು. ಬಾವಳು ಹೇಗೆ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿದನು.

ಟಿ. ಎಸ್. ಮಾಧವಿ, ಕುರ್ನಾಡು

ಉತ್ತರ ಹೇಳು

—: ನ ಗೆ ಹ ನಿ :—

ಪೋಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್:—ನೀನೇಕೆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ?

ಪೋಲೀಸ್:—ನಾನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತ ಓಡಿ ದಾಗ, ಅವನೊಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕ, ಅಲ್ಲಿಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು ಸಾರ್.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯ:—ಸೂರ್ಯ ಗ್ರಹಣವಾಗುವಾಗ ಏನು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ?

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ:—ಅನೇಕರು ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯ:—ಹತ್ತಿ ಹೋವ ನದಿಗಳು ಎಲ್ಲಿವೆ?

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ:—ಭೂಪಟದಲ್ಲಿ....
ಕೆ. ಎಚ್. ಅಲಿ, ಮಂಗಳೂರು

ಚು ಟಿ ಕ

ಶಾರದೆ ಹೆಸರು, ಕರೆವುದು ಸಾರು
ಹೇಳ್ವಳು ದೂರು, ಮಾಡ್ವಳು ಸಾರು
ಅದುಬಲು ನೀರು, ಪಾರವು ಜೋರು,
ಬಿಡುವೆನು ಕಣ್ಣೀರು! ಕುಡಿವೆನು ತಣ್ಣೀರು!

ಕೊಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನೋಣ,
ಹೊಲಸು ತಿಂದು ಉಬ್ಬಿಕಣಾ!
ಜೊಂಯೆಂದು ಹಾರಿಬಂದು
ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತಿತು.

ಶ್ರೀ ಕೃಪಾ, ಬೆಂಗಳೂರು

೧. ಥಿಲ್ಲೇ ಸಗಂಕೆ ಕೂರ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೆಸರು?

- (ಅ) ಪಾಟಲಿಪುತ್ರ
- (ಆ) ಹಸ್ತಿನಾವತಿ
- (ಇ) ರಾಜಗೃಹ

೨. ಬೌದ್ಧ ಮತವನ್ನು ಸೇರಿದ ಹಿಂದೂ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಯಾರು?

- (ಅ) ಚಂದ್ರಗುಪ್ತ
- (ಆ) ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತ
- (ಇ) ಅಶೋಕ

೩. ಪ ಸಂಚರ್ಮೊಳಗೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಜೀವಿ ಯಾವುದು?

- (ಅ) ತಿಮಿಂಗಲ
- (ಆ) ಅನೆ
- (ಇ) ಜಿರಾಫೆ

೪. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಆದಿಕವಿ ಯಾರು?

- (ಅ) ವಾಲ್ಮೀಕಿ
- (ಆ) ಕಾಳಿದಾಸ
- (ಇ) ವ್ಯಾಸ

೫. ಸತಾ ಗ್ರಹವು ಪಾ ರಂಭವಾದುದು ಎಲ್ಲಿ?

- (ಅ) ಬಿಹಾರ್
- (ಆ) ದಕ್ಷಿಣಾಫ್ರಿಕಾ
- (ಇ) ಗುಜರಾತ್

೬. ರೇಡಿಯೋ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಮಾಕೋನಿ ಯಾವ ದೇಶದವ?

- (ಅ) ಬ್ರಿಟನ್
- (ಆ) ಫ್ರಾನ್ಸ್
- (ಇ) ಇಟಲಿ

[ಉತ್ತರ 58 ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ]

ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ

ಅ ಹಸ್ತಗಳು ಸದಯಸೇನನನ್ನು ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾದ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದುವು. ಚೆಂದಾಗಿ ತಲೆ ಬಾಚಿದುವು. ಬೆಲೆಬಾಳುವ ರಾಜಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದುವು. ಇಂತಹ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಸದಯ ಸೇನನು ಎಂದೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅನಂತರ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವುಕೈಗಳು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದುವು. ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಔತಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅದ್ಭುತವಾದ ವಿವಾಹಾ ಗಿದ್ದುವು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ದೊಡ್ಡವರಿಗಾಗಿ ಎರಡು ಸಿಂಹಾಸನಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇದ್ದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲೊಂದರಮೇಲೆ ಸದಯಸೇನನನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದುವು ಆ ಕೈಗಳು.

ಆ ಎರಡನೇ ಹೀಲದಲ್ಲಿ ಯಾವದೊಡ್ಡವನು ಬರುತ್ತಾನೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಅಮಿತ ವೈಭವದಿಂದ ಉತ್ಸವದ ಮೆರೆವಣಿಗೆಯಂತೆ ಅನೇಕ ಬೆಕ್ಕುಗಳು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಬಂದುವು. ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಬಿಳಿ ಬೆಕ್ಕು ರಾಜಭೂಷಣದಿಂದ ಒಪ್ಪುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲಬೆಕ್ಕುಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಪಂಜರಗಳಲ್ಲಿ ಇಲಿಗಳಿದ್ದುವು. ಬಿಳಿಬೆಕ್ಕು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿತು. ಮತ್ತು ಸದಯಸೇನನಿಗೆ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಕರೆಯುತ್ತಾ ಸ್ವಾಗತವಿತ್ತಿತು. 'ನಿಮಗೋಸ್ಕರವೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ನಂತರ ರಾಜೋಪಚಾರದ ಔತಣ ನಡೆಯಿತು. ಅವಾರ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಆ ರಾಜಬೆಕ್ಕು ಸದಯಸೇನನನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಸುಂದರಕ್ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿತು.

ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿತ್ರಪಟವಿದ್ದಿತು. ಸದಯಸೇನನು ಸಮಾಪಹೋಗಿ ನೋಡಿವಾಗ ಅದು ತನ್ನ ಪಟವೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಬಿಳಿ ಮಾರ್ಜಾಲವು ಏನೋ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ನಂತರ ಸಂಗೀತವೂ ನಾಟ್ಯವೂ ನೃತ್ಯವೂ ಜರುಗಿದುವು. ಸದಯಸೇನನಿಗೆ ನಿಧ್ರೆಬಂತು. ಎದ್ದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಉಪಾಹಾರ ಉಪಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಜರುಗಿದುವು. ಸದಯಸೇನನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆನಿದು, ಹಿರಿಯ ಮಾರ್ಜಾಲಿಯೊಡನೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. 'ಇನ್ನು ಮೊರಡು ವೆನು' ಎಂದು ಅನುಮತಿ ಕೇಳಿದನು.

'ಈ ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತೆಯೇಕೆ? ಇದೋ' ಎಂದು ಆ ಮಾರ್ಜಾಲವು ತನ್ನ ನೆಟ್ಟಗೆಯೊಳಗಿಂದ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಾಯಿಯ ಬೊಂಬೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವುದಿನ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಆ ಬಿಳಿಬೆಕ್ಕು ತುಂಬಾ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತು. 'ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸದಯಸೇನನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಉತ್ತರಹೇಳು - ಉತ್ತರ

೧. ಹಸ್ತಿನಾವತಿ	೪. ವಾಲ್ಮೀಕಿ
೨. ಅಶೋಕ	೫. ದಕ್ಷಿಣಾಘ್ರಿಕಾ
೩. ತಿಮಿಂಗಿಲ	೬. ಇಟಲಿ

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು 'ಚಂದಮಾಮ' 25 ನೇ ಪುಟದ 'ಭೂಗೋಳವೃತ್ತಾಂತ' ಉತ್ತರ:

ಬಲ್ಗೇರಿಯಾ	14	ಇಟಲಿ	13
ಫ್ರಾನ್ಸ್	11	ಸ್ವೀಡನ್	20
ಹಾಲೆಂಡ್	3	ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್	18
ರುಮೇನಿಯಾ	5	ಹಂಗೇರಿ	10
ಜೆಕೊಸ್ಲಾವ್ ಸೊವಿಯಾ	2	ಪೋಲೆಂಡ್	12
ಗ್ರೀಸ್	17	ಯುಗಸ್ಲಾವಿಯಾ	8

‘ತಲೆತೆಗೆದರೆ’ ಉತ್ತರ :

(ತೊ) ಗರಿ, (ಕ) ದನ, (ಭೂ) ಸುರ, (ನಾ) ಪಿತ, (ವ) ಸತಿ, (ಎ) ನಾಯಕ.

‘ಕಿಟ್ಟುವಿನ ಕವನದ’ ಬಿಟ್ಟು ಪದ :

೧. ಏಟು,	೨. ಮಳೆ,	೩. ಕಡೆಗಾಲ,
೪. ಮಗ್ಗು,	೫. ರೇಷನ್,	೬. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್,
೭. ಕವನ.		

ಏಕೆ? - ಉತ್ತರ :

೧. ದೇಹದೊಳಗೆ ವಾಯು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ.
೨. ಕಡಲು ನೀರು ಉಪ್ಪಾಗಿರುವುದರಿಂದ.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸೃಷ್ಟಿ

ಎಲ್ಲಾ ಫೋಟೋಗಳ ಫಲಿತಾಂಶ:

ಎಲ್ಲಾ ತಿಂಗಳ ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ನಮಗಿಬಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಹುಮಾನವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶೀರ್ಷಿಕೆ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ :

“ ಹಾಲೂ ಮೊಸರೂ ಬೇಕಂತೆ!”

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ :

“ ಹುಲ್ಲೂ ಚಿಗುರೂ ಸಾಕಂತೆ!”

ಕಳಿಸಿದವರು :

ಎಚ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ, ಬಳ್ಳಾರಿ

ಬಹುಮಾನವಡೆದ ಈ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು, ಕಳುಹಿಸಿದವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ, ‘ಎಪ್ರಿಲ್’ ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಬಹುಮಾನದ ಮೊಬಲಗು ರೂ. 10/-ನ್ನು ‘ಎಪ್ರಿಲ್’ ಸಂಚಿಕೆ ಹೊರಟಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

★

ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿಯನ್ನು ವಿವರಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಕ್ಕದ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ.

ಮುಖ್ಯ ಸೂಚನೆ :

ನೀವು ಕಳುಹಿಸುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚಿಯ ಪುಟದ ಕೂಪನಿನಲ್ಲೇ ಬರೆದು ಕಳಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕವರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಿದೆ. 0-0-9 ಸ್ಥಾನವು ಹಚ್ಚಿ ಬುಕ್ ಫೋಸ್ಟ್‌ಮೂಲಕ ಕಳಿಸಿ. ಪತ್ರವೇನೂ ಇಡಬೇಡಿ.

1953 ಮೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

- ★ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸರಿ ಹೋಗುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಬೇಕು. ಮುದ್ದಾದ ಒಂದು ಮಾತಾಗಲೀ, ಎರಡು ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಾಗಲೀ ಇರಬಹುದು. ಎರಡು ಫೋಟೋಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾತಾಗಿರಬೇಕು.
- ★ ಮಾರ್ಚ್ 10ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ಸೇರಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗದು.
- ★ ನಮಗೆ ಬಂದ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಜತೆ (ಅಂದರೆ ಎರಡು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಗೂ ಸೇರಿ) ರೂ. 10/- ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.
- ★ ಕೆಳಗಿನ ಕೂಪನ್ ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ತುಂಬಿಸಿ, ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬೇಕು; ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.
- ★ ಚಂದಮಾಮ ಕೂಪನ್ ಹೊರತು ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ಕಳಿಸುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಖಂಡಿತ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

→ ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಕೂಪನ್ ←

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ

ಶೀರ್ಷಿಕೆ.....

ಶೀರ್ಷಿಕೆ.....

ಕಳಿಸಿದವರ ಹೆಸರು.....

ಪೂರ್ಣ ವಿಳಾಸ.....

May '53

ಬರುತ್ತದೆ!

ವಿಜಯ ರವರ

ಚಂದ್ರಹಾರಂ

ದಿಗ್ಗಜಕಥೆ
ಕೆ.ಕಾಮೇಶ್ವರರಾವ್
B.A.

ನಿರ್ಮಾಪಕರು...ನಾಗಿರೆಡ್ಡಿ...ಚಕ್ರವಾಣಿ

144

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುತ್ತಾ

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಎಸ್. ವಿಶ್ವನಾಥ, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ

